

Evandjelje po Mateju

¹ Rodoslovlje Isusa Krista, sina Davidova, sina Abrahamova. ² Abrahamu se rodi Izak. Izaku se rodi Jakov. Jakovu se rodi Juda i njegova braća. ³ Judi Tamara rodi Peresa i Zeraha. Peresu se rodi Hesron. Hesronu se rodi Ram. ⁴ Ramu se rodi Aminadab. Aminadabu se rodi Nahšon. Nahšonu se rodi Salma. ⁵ Salmi Rahaba rodi Boaza. Boazu Ruta rodi Obeda. Obedu se rodi Jišaj. ⁶ Jišaju se rodi David kralj. Davidu bivša žena Urijina rodi Salomona. ⁷ Salomonu se rodi Roboam. Roboamu se rodi Abija. Abiji se rodi Asa. ⁸ Asi se rodi Jozafat. Jozafatu se rodi Joram. Joram se rodi Ahazja. ⁹ Ahazji se rodi Jotam. Jotamu se rodi Ahaz. Ahazu se rodi Ezekija. ¹⁰ Ezekiji se rodi Manaše. Manaše se rodi Amon. Amonu se rodi Jošija. ¹¹ Jošiji se rodi Jehonija i njegova braća u vrijeme progonstva u Babilon. ¹² Poslije progonstva u Babilon Jehoniji se rodi Šealtiel. Šealtielu se rodi Zerubabel. ¹³ Zerubabelu se rodi Abiud. Abiudu se rodi Elijahim. Elijahimu se rodi Azor. ¹⁴ Azoru se rodi Sadok. Sadoku se rodi Akim. Akimu se rodi Elijud. ¹⁵ Elijudu se rodi Eleazar. Eleazaru se rodi Matan. Matanu se rodi Jakov. ¹⁶ Jakovu se rodi Josip, muž Marije, od koje se rodio Isus koji se zove Krist. ¹⁷ U svemu dakle: od Abrahama do Davida četrnaest naraštaja; od Davida do progonstva u Babilon četrnaest naraštaja; poslije progonstva u Babilon do Krista

četrnaest naraštaja. ¹⁸ A rođenje Isusa Krista zbililo se ovako. Njegova majka Marija, zaručena s Josipom, prije nego se sastadoše, nađe se trudna po Duhu Svetom. ¹⁹ A Josip, muž njezin, pravedan, ne htjede je izvrgnuti sramoti, nego naumi da je potajice napusti. ²⁰ Dok je on to snovao, gle, anđeo mu se Gospodnji ukaza u snu i reče: “Josipe, sine Davidov, ne boj se uzeti k sebi Mariju, ženu svoju. Što je u njoj začeto, doista je od Duha Svetoga. ²¹ Rodit će sina, a ti ćeš mu nadjenuti ime Isus jer će on spasiti narod svoj od grijeha njegovih.” ²² Sve se to dogodilo da se ispuni što Gospodin reče po proroku: ²³ Evo, Djevica će začeti i roditi sina i nadjenut će mu se ime Emanuel - što znači: S nama Bog! ²⁴ Kad se Josip probudi oda sna, učini kako mu naredi anđeo Gospodnji: uze k sebi svoju ženu. ²⁵ I ne upozna je dok ne rodi sina. I nadjenu mu ime Isus.

2

¹ Kad se Isus rodio u Betlehemu judejskome u dane Heroda kralja, gle, mudraci se s Istoka pojaviše u Jeruzalemu ² raspitujući se: “Gdje je taj novorođeni kralj židovski? Vidjesmo gdje izlazi zvijezda njegova pa mu se dođosmo pokloniti.” ³ Kada to doču kralj Herod, uznemiri se on i sav Jeruzalem s njime. ⁴ Sazva sve glavare svećeničke i pismoznance narodne pa ih ispitivaše gdje se Krist ima roditi. ⁵ Oni mu odgovoriše: “U Betlehemu judejskome jer ovako piše prorok: ⁶ A ti, Betleheme, zemljo Judina!

Nipošto nisi najmanji među kneževstvima Judinim jer iz tebe će izaći vladalac koji će pasti narod moj - Izraela! ⁷ Tada Herod potajno dozva mudrace i razazna od njih vrijeme kad se pojavila zvijezda. ⁸ Zatim ih posla u Betlehem: "Pođite, reče, i pomno se raspitajte za dijete. Kad ga nađete, javite mi da i ja pođem te mu se poklonim." ⁹ Oni saslušavši kralja, pođoše. I gle, zvijezda kojoj vidješe izlazak išla pred njima sve dok ne stiže i zaustavi se povrh mjesta gdje bijaše dijete. ¹⁰ Kad ugledaše zvijezdu, obradovaše se radošću veoma velikom. ¹¹ Uđu u kuću, ugledaju dijete s Marijom, majkom njegovom, padnu ničice i poklone mu se. Otvore zatim svoje blago i prinesu mu darove: zlato, tamjan i smirnu. ¹² Upućeni zatim u snu da se ne vraćaju Herodu, otiđoše drugim putem u svoju zemlju. ¹³ A pošto oni otiđoše, gle, anđeo se Gospodnji u snu javi Josipu: "Ustani, reče, uzmi dijete i majku njegovu te bježi u Egipat i ostani ondje dok ti ne rekнем jer će Herod tražiti dijete da ga pogubi. ¹⁴ On ustane, uzme noću dijete i majku njegovu te krene u Egipat. ¹⁵ I osta ondje do Herodova skončanja - da se ispuni što Gospodin reče po proroku: Iz Egipta dozvah Sina svoga. ¹⁶ Vidjevši da su ga mudraci izigrali, Herod se silno rasrdi i posla poubijati sve dječake u Betlehemu i po svoj okolici, od dvije godine naniže - prema vremenu što ga razazna od mudraca. ¹⁷ Tada se ispuni što je rečeno po proroku Jeremiji: ¹⁸ U Rami se glas čuje, kuknjava i plač gorak: Rahela oplakuje

sinove svoje i neće da se utješi jer više ih nema. ¹⁹ Nakon Herodova skončanja, gle, anđeo se Gospodnji javi u snu Josipu u Egiptu: ²⁰ “Ustani, reče, uzmi dijete i njegovu majku te pođi u zemlju izraelsku jer su umrli oni koji su djetetu o glavi radili.” ²¹ On ustane, uzme dijete i njegovu majku te uđe u zemlju izraelsku. ²² Ali saznajući da Arhelaj vlada Judejom namjesto svoga oca Heroda, bojao se poći onamo pa, upućen u snu, ode u kraj galilejski. ²³ Dođe i nastani se u gradu zvanu Nazaret - da se ispuni što je rečeno po prorocima: Zvat će se Nazarećanin.

3

¹ U one dane pojavi se Ivan Krstitelj propovijedajući u Judejskoj pustinji: ² “Obratite se jer približilo se kraljevstvo nebesko!” ³ Ovo je uistinu onaj o kom proreče Izaija prorok: Glas viče u pustinji: Pripravite put Gospodinu, poravnajte mu staze! ⁴ Ivan je imao odjeću od devine dlake i kožnat pojas oko bokova; hranom mu bijahu skakavci i divlji med. ⁵ Grnuo k njemu Jeruzalem, sva Judeja i sva okolica jordanska. ⁶ Primali su od njega krštenje u rijeci Jordanu ispovijedajući svoje grijeh. ⁷ Kad ugleda mnoge farizeje i saduceje gdje mu dolaze na krštenje, reče im: “Leglo gujinje! Tko li vas je samo upozorio da bježite od skore srdžbe? ⁸ Donosite dakle plod dostojan obraćenja. ⁹ I ne usudite se govoriti u sebi: 'Imamo oca Abrahama!' Jer, kažem vam, Bog iz ovoga kamena može podići djecu Abrahamovu. ¹⁰ Već je sjekira položena

na korijen stablima. Svako dakle stablo koje ne donosi dobroga roda, siječe se i u oganj baca.”

¹¹ “Ja vas, istina, krstim vodom na obraćenje, ali onaj koji za mnom dolazi jači je od mene. Ja nisam dostojan obuće mu nositi. On će vas krstiti Duhom Svetim i ognjem. ¹² U ruci mu vijača, pročistit će svoje gumno i skupiti žito u svoju žitnicu, a pljevu spaliti ognjem neugasivim.”

¹³ Tada dođe Isus iz Galileje na Jordan Ivanu da ga on krsti. ¹⁴ Ivan ga odvrćaše: “Ti mene treba da krstiš, a ti da k meni dolaziš?” ¹⁵ Ali mu Isus odgovori: “Pusti sada! Ta dolikuje nam da tako ispunimo svu pravednost!” Tada mu popusti.

¹⁶ Odmah nakon krštenja izađe Isus iz vode. I gle! Otvoriše se nebesa i ugleda Duha Božjega gdje silazi kao golub i spušta se na nj. ¹⁷ I eto glasa s neba: “Ovo je Sin moj, Ljubljeni! U njemu mi sva milina!”

4

¹ Duh tada odvede Isusa u pustinju da ga đavao iskuša. ² I propostivši četrdeset dana i četrdeset noći, napokon ogladnje. ³ Tada mu pristupi napasnik i reče: “Ako si Sin Božji, reci da ovo kamenje postane kruhom.” ⁴ A on odgovori: “Pisano je: Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi što izlazi iz Božjih usta.” ⁵ Đavao ga tada povede u Sveti grad, postavi ga na vrh Hrama ⁶ i reče mu: “Ako si Sin Božji, baci se dolje! Ta pisano je: Anđelima će svojim zapovjediti za tebe i na rukama će te nositi da se gdje nogom ne spotakneš o kamen.” ⁷ Isus mu kaza: “Pisano je također: Ne iskušavaj Gospodina,

Boga svojega!”⁸ Đavao ga onda povede na goru vrlo visoku i pokaza mu sva kraljevstva svijeta i slavu njihovu⁹ pa mu reče: “Sve ću ti to dati ako mi se ničice pokloniš.”¹⁰ Tada mu reče Isus: “Odlazi, Sotono! Ta pisano je: Gospodinu, Bogu svom se klanjaj i njemu jedinom služi!”¹¹ Tada ga pusti đavao. I gle, anđeli pristupili i služili mu.¹² A čuvši da je Ivan predan, povuče se u Galileju.¹³ Ostavi Nazaret te ode i nastani se u Kafarnaumu, uz more, na području Zebulunovu i Naftalijevu¹⁴ da se ispuni što je rečeno po proroku Izaiji:¹⁵ Zemlja Zebulunova i zemlja Naftalijeva, Put uz more, s one strane Jordana, Galileja poganska -¹⁶ narod što je sjedio u tmni svjetlost vidje veliku; onima što mrkli kraj smrti obitavahu svjetlost jarka osvanu.¹⁷ Otada je Isus počeo propovijedati: “Obratite se jer približilo se kraljevstvo nebesko!”¹⁸ Prolazeći uz Galilejsko more, ugleda dva brata, Šimuna zvanog Petar i brata mu Andriju, gdje bacaju mrežu u more; bijahu ribari.¹⁹ I kaže im: “Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi!”²⁰ Oni brzo ostave mreže i pođu za njim.²¹ Pošavši odande, ugleda druga dva brata, Jakova Zebedejeva i brata mu Ivana: u lađi su sa Zebedejem, ocem svojim, krpali mreže. Pozva i njih.²² Oni brzo ostave lađu i oca te pođu za njim.²³ I obilazio je Isus svom Galilejom naučavajući po njihovim sinagogama, propovijedajući Evanđelje o Kraljevstvu i liječeći svaku bolest i svaku nemoć u narodu.²⁴ I glas se o njemu pronese svom Sirijom. I donosili su mu sve koji bolovahu

od najrazličitijih bolesti i patnja - opsjednute, mjesečare, uzete - i on ih ozdravljaše. ²⁵ Za njim je pohrlio silan svijet iz Galileje, Dekapola, Jeruzalema, Judeje i Transjordanije.

5

¹ Ugledavši mnoštvo, uziđe na goru. I kad sjede, pristupe mu učenici. ² On progovori i stane ih naučavati: ³ “Blago siromasima duhom: njihovo je kraljevstvo nebesko! ⁴ Blago ožalošćenima: oni će se utješiti! ⁵ Blago krotkima: oni će baštiniti zemlju! ⁶ Blago gladnima i žednima pravednosti: oni će se nasitati! ⁷ Blago milosrdnima: oni će zadobiti milosrđe! ⁸ Blago čistima srcem: oni će Boga gledati! ⁹ Blago mirotvorcima: oni će se sinovima Božjim zvati! ¹⁰ Blago progonjenima zbog pravednosti: njihovo je kraljevstvo nebesko!” ¹¹ “Blago vama kad vas - zbog mene - pogrde i prognaju i sve zlo slažu protiv vas! ¹² Radujte se i kličite: velika je plaća vaša na nebesima! Ta progonili su tako proroke prije vas!” ¹³ “Vi ste sol zemlje. Ali ako sol obljutavi, čime će se ona osoliti? Nije više ni za što, nego da se baci van i da ljudi po njoj gaze.” ¹⁴ “Vi ste svjetlost svijeta. Ne može se sakriti grad što leži na gori. ¹⁵ Niti se užije svjetiljka da se stavi pod posudu, nego na svijećnjak da svijetli svima u kući. ¹⁶ Tako neka svijetli vaša svjetlost pred ljudima da vide vaša dobra djela i slave Oca vašega koji je na nebesima.” ¹⁷ “Ne mislite da sam došao ukinuti Zakon ili Proroke. Nisam došao ukinuti, nego ispuniti. ¹⁸ Zaista, kažem vam, dok ne prođe nebo i zemlja, ne,

ni jedno slovence, ni jedan potezić iz Zakona neće proći, dok se sve ne zbude. ¹⁹ Tko dakle ukine jednu od tih, pa i najmanjih zapovijedi i tako nauči ljude, najmanji će biti u kraljevstvu nebeskom. A tko ih bude vršio i druge učio, taj će biti velik u kraljevstvu nebeskom.” ²⁰ “Uistinu kažem vam: ne bude li pravednost vaša veća od pravednosti pismoznanaca i farizeja, ne, nećete ući u kraljevstvo nebesko.” ²¹ “Čuli ste da je rečeno starima: Ne ubij! Tko ubije, bit će podvrgnut sudu. ²² A ja vam kažem: Svaki koji se srdi na brata svoga, bit će podvrgnut sudu. A tko bratu rekne 'Glupane!', bit će podvrgnut Vijeću. A tko reče: 'Luđače!', bit će podvrgnut ognju paklenomu.” ²³ “Ako dakle prinosiš dar na žrtvenik pa se ondje sjetiš da tvoj brat ima nešto protiv tebe, ²⁴ ostavi dar ondje pred žrtvenikom, idi i najprije se izmiri s bratom, a onda dođi i prinesi dar.” ²⁵ “Nagodi se brzo s protivnikom dok si još s njim na putu, da te protivnik ne preda sucu, a sudac tamničaru, pa da te ne bace u tamnicu. ²⁶ Zaita, kažem ti, nećeš izići odande dok ne isplatiš do posljednjeg novčića.” ²⁷ “Čuli ste da je rečeno: Ne čini preljuba! ²⁸ A ja vam kažem: Tko god s požudom pogleda ženu, već je s njome učinio preljub u srcu. ²⁹ Ako te desno oko sablažnjava, iskopaj ga i baci od sebe. Ta bolje je da ti propadne jedan od udova, nego da ti cijelo tijelo bude bačeno u pakao. ³⁰ Ako te desnica tvoja sablažnjava, odsijeci je i baci od sebe. Ta bolje je da ti propadne jedan od udova, nego da ti cijelo tijelo ode u pakao.” ³¹ “Rečeno je također:

Tko otpusti svoju ženu, neka joj dade otpusnicu.
³² A ja vam kažem: Tko god otpusti svoju ženu - osim zbog bludništva - navodi je na preljub i tko se god otpuštenom oženi, čini preljub.” ³³ “Čuli ste još da je rečeno starima: Ne zaklinji se krivo, nego izvrši Gospodinu svoje zakletve. ³⁴ A ja vam kažem: Ne kunite se nikako! Ni nebom jer je prijestolje Božje. ³⁵ Ni zemljom jer je podnožje njegovim nogama. Ni Jeruzalemom jer grad je Kralja velikoga! ³⁶ Ni svojom se glavom ne zaklinji jer ni jedne vlasi ne možeš učiniti bijelom ili crnom. ³⁷ Vaša riječ neka bude: 'Da, da, - ne, ne!' Što je više od toga, od Zloga je.”
³⁸ “Čuli ste da je rečeno: Oko za oko, zub za zub! ³⁹ A ja vam kažem: Ne opirite se Zlomu! Naprotiv, pljusne li te tko po desnom obrazu, okreni mu i drugi. ⁴⁰ Onomu tko bi se htio s tobom parničiti da bi se domogao tvoje donje haljine prepusti i gornju. ⁴¹ Ako te tko prisili jednu milju, pođi s njim dvije. ⁴² Tko od tebe što zaište, podaj mu! I ne okreni se od onoga koji hoće da mu pozajmiš.” ⁴³ “Čuli ste da je rečeno: Ljubi svoga bližnjega, a mrzi neprijatelja. ⁴⁴ A ja vam kažem: Ljubite neprijatelje, molite za one koji vas progone ⁴⁵ da budete sinovi svoga oca koji je na nebesima, jer on daje da sunce njegovo izlazi nad zlima i dobrima i da kiša pada pravednicima i nepravednicima. ⁴⁶ Jer ako ljubite one koji vas ljube, kakva li vam plaća? Zar to isto ne čine i carinici? ⁴⁷ I ako pozdravljate samo braću, što osobito činite? Zar to isto ne čine i pogani?” ⁴⁸ “Budite dakle savršeni kao što

je savršen Otac vaš nebeski!”

6

¹ “Pazite da svoje pravednosti ne činite pred ljudima da vas oni vide. Inače, nema vam plaće u vašeg Oca koji je na nebesima. ² Kada dakle dijeliš milostinju, ne trubi pred sobom, kako to u sinagogama i na ulicama čine licemjeri da bi ih ljudi hvalili. Zaista, kažem vam, primili su svoju plaću. ³ Ti naprotiv, kada daješ milostinju - neka ti ne zna ljevica što čini desnica, ⁴ da tvoja milostinja bude u skrovnosti. I Otac tvoj, koji vidi u skrovnosti, uzvratit će ti!” ⁵ “Tako i kad molite, ne budite kao licemjeri. Vole moliti stojeći u sinagogama i na raskršćima ulica da se pokažu ljudima. Zaista, kažem vam, primili su svoju plaću. ⁶ Ti naprotiv, kad moliš, uđi u svoju sobu, zatvori vrata i pomoli se svomu Ocu, koji je u skrovnosti. I Otac tvoj, koji vidi u skrovnosti, uzvratit će ti.” ⁷ “Kad molite, ne blebećite kao pogani. Misle da će s mnoštva riječi biti uslišani. ⁸ Ne nalikujte na njih. Ta zna vaš Otac što vam treba i prije negoli ga zaištete. ⁹ Vi, dakle, ovako molite: 'Oče naš, koji jesi na nebesima! Sveti se ime tvoje! ¹⁰ Dođi kraljevstvo tvoje! Budi volja tvoja kako na nebu tako i na zemlji! ¹¹ Kruh naš svagdanji daj nam danas! ¹² I opusti nam duge naše kako i mi otpustismo dužnicima svojim! ¹³ I ne uvedi nas u napast, nego izbavi nas od Zloga!’” ¹⁴ “Doista, ako vi otpustite ljudima njihove prijestupke, otpustit će i vama Otac vaš nebeski. ¹⁵ Ako li vi ne otpustite ljudima, ni Otac vaš neće otpustiti vaših prijestupaka.” ¹⁶ “I

kad postite, ne budite smrknuti kao licemjeri. Izobličuju lica da pokažu ljudima kako poste. Zaista, kažem vam, primili su svoju plaću. ¹⁷ Ti naprotiv, kad postiš, pomaži glavu i umij lice ¹⁸ da ne zapaze ljudi kako postiš, nego Otac tvoj, koji je u skrovitosti. I Otac tvoj, koji vidi u skrovitosti, uzvratit će ti.” ¹⁹ “Ne zgrćite sebi blago na zemlji, gdje ga moljac i rđa nagriza i gdje ga kradljivci potkapaju i krađu. ²⁰ Zgrćite sebi blago na nebu, gdje ga ni moljac ni rđa ne nagriza i gdje kradljivci ne potkapaju niti krađu. ²¹ Doista, gdje ti je blago, ondje će ti biti i srce.” ²² “Oko je tijelu svjetiljka. Ako ti je dakle oko bistro, sve će tijelo tvoje biti svijetlo. ²³ Ako ti je pak oko nevaljalo, sve će tijelo tvoje biti tamno. Ako je dakle svjetlost koja je u tebi - tamna, kolika će istom tama biti?” ²⁴ “Nitko ne može služiti dvojici gospodara. Ili će jednoga mrziti, a drugoga ljubiti; ili će uz jednoga prijanjati, a drugoga prezirati. Ne možete služiti Bogu i bogatstvu.” ²⁵ “Zato vam kažem: Ne budite zabrinuti za život svoj: što ćete jesti, što ćete piti; ni za tijelo svoje: u što ćete se obući. Zar život nije vredniji od jela i tijelo od odijela?” ²⁶ “Pogledajte ptice nebeske! Ne siju, ne žanju niti sabiru u žitnice, pa ipak ih hrani vaš nebeski Otac. Zar niste vi vredniji od njih? ²⁷ A tko od vas zabrinutošću može svome stasu dodati jedan lakat? ²⁸ I za odijelo što ste zabrinuti? Promotrite poljske ljiljane, kako rastu! Ne muče se niti predu. ²⁹ A kažem vam: ni Salomon se u svoj svojoj slavi ne zaodjenu kao jedan od njih. ³⁰ Pa ako travu poljsku, koja danas jest a sutra

se u peć baca, Bog tako odijeva, neće li još više vas, malovjerni?” ³¹ “Nemojte dakle zabrinuto govoriti: 'Što ćemo jesti?' ili: 'Što ćemo piti?' ili: 'U što ćemo se obući?' ³² Ta sve to pagani ištu. Zna Otac vaš nebeski da vam je sve to potrebno. ³³ Tražite stoga najprije Kraljevstvo i pravednost njegovu, a sve će vam se ostalo dodati. ³⁴ Ne budite dakle zabrinuti za sutra. Sutra će se samo brinuti za se. Dosta je svakom danu zla njegova.”

7

¹ “Ne sudite da ne budete suđeni! ² Jer sudom kojim sudite bit ćete suđeni. I mjerom kojom mjerite mjerit će vam se. ³ Što gledaš trun u oku brata svojega, a brvna u oku svome ne opažaš? ⁴ Ili kako možeš reći bratu svomu: 'De da ti izvadim trun iz oka', a eto brvna u oku tvom? ⁵ Licemjere, izvadi najprije brvno iz oka svoga pa ćeš onda dobro vidjeti izvaditi trun iz oka bratova!” ⁶ “Ne dajte svetinje psima! Niti svoga biserja bacajte pred svinje da ga ne pogaze nogama pa se okrenu i rastrgaju vas.” ⁷ “Ištite i dat će vam se! Tražite i naći ćete! Kucajte i otvorit će vam se! ⁸ Doista, tko god ište, prima; i tko traži, nalazi; i onomu koji kuca otvorit će se. ⁹ Ta ima li koga među vama da bi svojemu sinu, ako ga zaište kruha, kamen dao? ¹⁰ Ili ako ribu zaište, zar će mu zmiju dati? ¹¹ Ako dakle vi, iako zli, znate dobrim darima darivati djecu svoju, koliko li će više Otac vaš, koji je na nebesima, dobrima obdariti one koji ga zaištu!” ¹² “Sve, dakle, što želite da ljudi vama čine, činite i vi

njima. To je, doista, Zakon i Proroci.” ¹³ “Uđite na uska vrata! Jer široka su vrata i prostran put koji vodi u propast i mnogo ih je koji njime idu. ¹⁴ O kako su uska vrata i tijesan put koji vodi u Život i malo ih je koji ga nalaze!” ¹⁵ “Čuvajte se lažnih proroka koji dolaze k vama u ovčjem odijelu, a iznutra su vuci grabežljivi. ¹⁶ Po njihovim ćete ih plodovima prepoznati. Bere li se s trnja grožđe ili s bodljike smokve? ¹⁷ Tako svako dobro stablo rađa dobrim plodovima, a nevaljalo stablo rađa plodovima zlim. ¹⁸ Ne može dobro stablo donijeti zlih plodova niti nevaljalo stablo dobrih plodova. ¹⁹ Svako stablo koje ne rađa dobrim plodom siječe se i u oganj baca. ²⁰ Dakle: po plodovima ćete ih njihovim prepoznati.” ²¹ “Neće u kraljevstvo nebesko ući svaki koji mi govori: 'Gospodine, Gospodine!', nego onaj koji vrši volju Oca mojega, koji je na nebesima. ²² Mnogi će me u onaj dan pitati: 'Gospodine, Gospodine! Nismo li mi u tvoje ime prorokovali, u tvoje ime đavle izgonili, u tvoje ime mnoga čudesa činili?' ²³ Tada ću im kazati: 'Nikad vas nisam poznavao! Nosite se od mene, vi bezakonici!’” ²⁴ “Stoga, tko god sluša ove moje riječi i izvršava ih, bit će kao mudar čovjek koji sagradi kuću na stijeni. ²⁵ Zapljušti kiša, navale bujice, duhnu vjetrovi i sruče se na tu kuću, ali ona ne pada. Jer - utemeljena je na stijeni.” ²⁶ “Naprotiv, tko god sluša ove moje riječi, a ne vrši ih, bit će kao lud čovjek koji sagradi kuću na pijesku. ²⁷ Zapljušti kiša, navale bujice, duhnu vjetrovi i sruče se na tu kuću i ona se sruši. I

bijaše to ruševina velika.”²⁸ Kad Isus završi ove svoje besjede, mnoštvo osta zaneseno njegovim naukom.²⁹ Ta učio ih kao onaj koji ima vlast, a ne kao njihovi pismoznanci.

8

¹ Kad je Isus sišao s gore, pohrli za njim silan svijet. ² I gle, pristupi neki gubavac, pokloni mu se do zemlje i reče: “Gospodine, ako hoćeš, možeš me očistiti.” ³ Isus pruži ruku i dotakne ga se govoreći: “Hoću, očisti se!” I odmah se očisti od gube. ⁴ Kaže mu Isus: “Pazi, nikomu ne kazuj, nego idi, pokaži se svećeniku i prinesi dar što ga propisa Mojsije, njima za svjedočanstvo.” ⁵ Kad uđe u Kafarnaum, pristupi mu satnik pa ga zamoli: ⁶ “Gospodine, sluga mi leži kod kuće uzet, u strašnim mukama.” ⁷ Kaže mu: “Ja ću doći izliječiti ga.” ⁸ Odgovori satnik: “Gospodine, nisam dostojan da uđeš pod krov moj, nego samo reci riječ i izliječen će biti sluga moj. ⁹ Ta i ja, premda sam čovjek pod vlašću, imam pod sobom vojnike pa rekнем jednomu: 'Idi!' - i ode, drugomu: 'Dođi!' - i dođe, a služi svomu: 'Učini to' - i učini.” ¹⁰ Čuvši to, zadivi se Isus i reče onima koji su išli za njim: “Zaista, kažem vam, ni u koga u Izraelu ne nađoh tolike vjere. ¹¹ A kažem vam: Mnogi će s istoka i zapada doći i sjesti za stol s Abrahamom, Izakom i Jakovom u kraljevstvu nebeskom, ¹² a sinovi će kraljevstva biti izbačeni van u tamu. Ondje će biti plač i škrgut zubi.” ¹³ I reče Isus satniku: “Idi, neka ti bude kako si vjerovao!” I ozdravi sluga u taj čas.

14 Ušavši u kuću Petrovu, Isus ugleda njegovu punicu koja ležase u ognjici. 15 Dotače joj se ruke i pusti je ognjica. Ona ustade i posluživaše mu. 16 A uvečer mu doniješe mnoge opsjednute. On izagna duhove riječju i sve bolesnike ozdravi - 17 da se ispuni što je rečeno po Izaiji proroku: On slabosti naše uze i boli ponese. 18 Kad Isus vidje mnoštvo oko sebe, zapovjedi da se prijeđe prijeko. 19 I pristupi jedan pismoznanc te mu reče: "Učitelju, za tobom ću kamo god ti pošao." 20 Kaže mu Isus: "Lisice imaju jazbine i ptice nebeske gnijezda, a Sin Čovječji nema gdje bi glavu naslonio." 21 Drugi mu od učenika reče: "Gospodine, dopusti mi da prije odem i pokopam svoga oca." 22 Isus mu kaže: "Hajde za mnom i pusti neka mrtvi pokapaju svoje mrtve." 23 Kad uđe u lađu, pođoše za njim njegovi učenici. 24 I gle, žestok vihor nastala na moru tako da lađu prekrivahu valovi. A on je spavao. 25 Oni pristupiše i probudiše ga govoreći: "Gospodine, spasi, pogibosmo!" 26 Kaže im: "Što ste plašljivi, malovjerni?" Tada ustade i zaprijeti vjetrovima i moru te nastala velika utiha. 27 A ljudi su u čudu pitali: "Tko je taj da mu se i vjetrovi i more pokoravaju?" 28 I kada dođe prijeko, u gadarski kraj, eto mu u susret dvaju opsjednutih: izlazili su iz grobnica, silno goropadni, te nitko nije mogao proći onim putem. 29 I gle, povikaše: "Što ti imaš s nama, Sine Božji? Došao si ovamo prije vremena mučiti nas?" 30 A podalje od njih paslo je veliko krdo svinja. 31 Zlodusi ga zaklinjahu: "Ako nas istjeraš, pošalji nas u ovo krdo svinja."

³² On im reče: “Idite!” Oni iziđoše i uđoše u svinje. I gle, sve krdo jurnu niz obronak u more i podavi se u vodama. ³³ A svinjari pobjegoše, odoše u grad te razglasiše sve, napose o opsjednutima. ³⁴ I gle, sav grad iziđe u susret Isusu. Kad ga ugledaše, zamole ga da ode iz njihova kraja.

9

¹ I ušavši u lađu, preplovi i dođe u svoj grad. ² Kad gle, doniješe mu uzetoga koji je ležao na nosiljci. Vidjevši njihovu vjeru, reče Isus uzetomu: “Hrabro, sinko, otpuštaju ti se grijesi!” ³ A gle, neki od pismoznanaca rekoše u sebi: “Ovaj huli!” ⁴ Prozrevši njihove misli, Isus reče: “Zašto snujete zlo u srcima? ⁵ Ta što je lakše reći: ‘Otpuštaju ti se grijesi’ ili reći: ‘Ustani i hodi’? ⁶ Ali da znate: vlastan je Sin Čovječji na zemlji otpuštati grijeha!” Tada reče uzetomu: “Ustani, uzmi nosiljku i pođi kući!” ⁷ I on usta te ode kući. ⁸ Kad mnoštvo to vidje, zaprepasti se i poda slavu Bogu koji takvu vlast dađe ljudima. ⁹ Odlazeći odande, ugleda Isus čovjeka zvanog Matej gdje sjedi u carinarnici. I kaže mu: “Pođi za mnom!” On usta i pođe za njim. ¹⁰ Dok je Isus bio u kući za stolom, gle, mnogi carinici i grešnici dođoše za stol s njime i njegovim učenicima. ¹¹ Vidjevši to, farizeji stanu govoriti: “Zašto vaš učitelj jede s carinicima i grešnicima?” ¹² A on, čuvši to, reče: “Ne treba zdravima liječnika, nego bolesnima. ¹³ Hajdete i proučite što znači: Milosrđe mi je milo, a ne žrtva. Ta ne dođoh zvati pravednike,

nego grešnike.”¹⁴ Tada pristupe k njemu Ivanovi učenici govoreći: “Zašto mi i farizeji postimo, a učenici tvoji ne poste?”¹⁵ Nato im Isus reče: “Mogu li svatovi tugovati dok je s njima zaručnik? Doći će već dani kad će im se ugrabiti zaručnik, i tada će postiti!”¹⁶ “A nitko ne stavlja krpe od sirova sukna na staro odijelo, jer zakrpa vuče s odijela pa nastane još veća rupa.”¹⁷ “I ne ulijeva se novo vino u stare mješine. Inače se mješine proderu, vino prolije, a mješine propadnu. Nego, novo se vino ulijeva u nove mješine pa se oboje sačuva.”¹⁸ Dok im on to govoraše, gle, pristupi neki glavar, pokloni mu se do zemlje i reče: “Kći mi, evo, umrije, ali dođi, stavi ruku na nju, i oživjet će.”¹⁹ Isus usta te s učenicima pođe za njim.²⁰ I gle, neka žena koja bolovaše dvanaest godina od krvarenja pride odostraga i dotaknu se skuta njegove haljine.²¹ Mislila je: “Dotaknem li se samo njegove haljine, spasit ću se.”²² A Isus se okrenu i vidjevši je reče: “Hrabro, kćeri, vjera te tvoja spasila.” I žena bi spašena od toga časa.²³ I uđe Isus u kuću glavarovu. Ugleda svirače i bučno mnoštvo pa²⁴ reče: “Odstupite! Djevojka nije umrla, nego spava.” Oni mu se podsmjehivahu.²⁵ A kad je svijet bio izbačen, uđe on, primi djevojku za ruku i ona bi uskrišena.²⁶ I razglasi se to po svem onom kraju.²⁷ Kad je Isus odlazio odande, pođu za njim dva slijepca vičući: “Smiluj nam se, Sine Davidov!”²⁸ A kad uđe u kuću, pristupe mu slijepci. Isus im kaže: “Vjerujete li da mogu to učiniti?” Kažu mu: “Da, Gospodine!”²⁹ Tada se

dotače njihovih očiju govoreći: “Neka vam bude po vašoj vjeri.” ³⁰ I otvoriše im se oči. A Isus im poprijeti: “Pazite da nitko ne dozna!” ³¹ Ali oni, izišavši, razniješe glas o njemu po svem onom kraju. ³² Tek što oni iziđoše, gle, doniješe mu njemaka opsjednuta. ³³ Pošto izagna đavla, progovori njemak. Mnoštvo se čudom čudilo i govorilo: “Nikada se takvo što ne vidje u Izraelu!” ³⁴ A farizeji govorahu: “Po poglavici đavolskome izgoni đavle.” ³⁵ I obilazio je Isus sve gradove i sela učeći po njihovim sinagogama, propovijedajući Evanđelje o Kraljevstvu i liječeći svaku bolest i svaku nemoć. ³⁶ Vidjevši mnoštvo, sažali mu se nad njim jer bijahu izmučeni i ophrvani kao ovce bez pastira. ³⁷ Tada reče svojim učenicima: “Žetve je mnogo, a radnika malo. ³⁸ Molite dakle gospodara žetve da pošalje radnike u žetvu svoju.”

10

¹ Dozva dvanaesticu svojih učenika i dade im vlast nad nečistim dusima: da ih izgone i da liječe svaku bolest i svaku nemoć. ² A ovo su imena dvanaestorice apostola: prvi Šimun, zvani Petar, i Andrija, brat njegov; i Jakov, sin Zebedejev, i Ivan brat njegov; ³ Filip i Bartolomej; Toma i Matej carinik; Jakov Alfejev i Tadej; ⁴ Šimun Kananaj i Juda Iškariotski, koji ga izda. ⁵ Tu dvanaesticu poslao Isus uputivši ih: “K poganima ne idite i ni u koji samarijski grad ne ulazite! ⁶ Pođite radije k izgubljenim ovcama doma Izraelova! ⁷ Putom propovijedajte:

'Približilo se kraljevstvo nebesko!' ⁸ Bolesne liječite, mrtve uskrisujte, gubave čistite, zloduhe izgonite! Besplatno primiste, besplatno dajte! ⁹ Ne stječite zlata, ni srebra, ni mjedi sebi u pojase, ¹⁰ ni putne torbe, ni dviju haljina, ni obuće, ni štapa. Ta vrijedan je radnik hrane svoje." ¹¹ "U koji god grad ili selo uđete, razvidite tko je u njemu dostojan: ondje ostanite sve dok ne odete. ¹² Ulazeći u kuću, zaželite joj mir. ¹³ Bude li kuća dostojna, neka mir vaš siđe na nju. Ne bude li dostojna, neka se mir vaš k vama vrati. ¹⁴ Gdje vas ne prime i ne poslušaju riječi vaših, izidite iz kuće ili grada toga i prašinu otresite sa svojih nogu. ¹⁵ Zaista, kažem vam, lakše će biti zemlji sodomskoj i gomorskoj na Dan sudnji negoli gradu tomu." ¹⁶ "Evo, ja vas šaljem kao ovce među vukove. Budite dakle mudri kao zmije, a bezazleni kao golubovi! ¹⁷ Čuvajte se ljudi, jer će vas predavati vijećima i po svojim će vas sinagogama bičevati. ¹⁸ Pred upravitelje i kraljeve vodit će vas poradi mene, za svjedočanstvo njima i poganima. ¹⁹ Kad vas predadu, ne budite zabrinuti kako ili što ćete govoriti. Dat će vam se u onaj čas što ćete govoriti. ²⁰ Ta ne govorite to vi, nego Duh Oca vašega govori u vama!" ²¹ "Brat će brata predavati na smrt i otac dijete. Djeca će ustajati na roditelje i ubijati ih. ²² Svi će vas zamrziti zbog imena moga. Ali tko ustraje do svršetka, bit će spašen." ²³ "Kad vas stanu progoniti u jednom gradu, bježite u drugi. Zaista, kažem vam, nećete obići gradova izraelskih prije nego što

dode Sin Čovječji.” ²⁴ “Nije učenik nad učiteljem niti sluga nad gospodarom svojim. ²⁵ Dosta je da učenik bude kao njegov učitelj i sluga kao njegov gospodar. Ako su domaćina Beelzebulom nazvali, koliko će više njegove ukućane?” ²⁶ “Ne bojte ih se dakle. Ta ništa nije skriveno što se neće otkriti ni tajno što se neće doznati. ²⁷ Što vam govorim u tami, recite na svjetlu; i što na uho čujete, propovijedajte na krovovima.” ²⁸ “Ne bojte se onih koji ubijaju tijelo, ali duše ne mogu ubiti. Bojte se više onoga koji može i dušu i tijelo pogubiti u paklu.” ²⁹ “Ne prodaju li se dva vrapca za novčić? Pa ipak ni jedan od njih ne pada na zemlju bez Oca vašega. ³⁰ A vama su i vlasi na glavi sve izbrojene. ³¹ Ne bojte se dakle! Vredniji ste nego mnogo vrabaca.” ³² “Tko god se, dakle, prizna mojim pred ljudima, priznat ću se i ja njegovim pred Ocem, koji je na nebesima. ³³ A tko se odreče mene pred ljudima, odreći ću se i ja njega pred svojim Ocem, koji je na nebesima.” ³⁴ “Ne mislite da sam došao mir donijeti na zemlju. Ne, nisam došao donijeti mir, nego mač. ³⁵ Ta došao sam rastaviti čovjeka od oca njegova i kćer od majke njezine i snahu od svekrve njezine; ³⁶ i neprijatelji će čovjeku biti ukućani njegovi. ³⁷ “Tko ljubi oca ili majku više nego mene, nije mene dostojan. Tko ljubi sina ili kćer više nego mene, nije mene dostojan. ³⁸ Tko ne uzme svoga križa i ne pođe za mnom, nije mene dostojan. ³⁹ Tko nađe život svoj, izgubit će ga, a tko izgubi svoj život poradi mene, naći će ga.” ⁴⁰ “Tko vas prima, mene

prima; a tko prima mene, prima onoga koji je mene poslao. ⁴¹ Tko prima proroka jer je prorok, primit će plaću proročku; tko prima pravednika jer je pravednik, primit će plaću pravedničku. ⁴² Tko napoji jednoga od ovih najmanjih samo čašom hladne vode zato što je moj učenik, zaista, kažem vam, neće mu propasti plaća.”

11

¹ Pošto Isus završi upućivati dvanaestoricu učenika, ode odande naučavati i propovijedati po njihovim gradovima. ² A kad Ivan u tamnici doču za djela Kristova, posla svoje učenike ³ da ga upitaju: “Jesi li ti Onaj koji ima doći ili drugoga da čekamo?” ⁴ Isus im odgovori: “Pođite i javite Ivanu što ste čuli i vidjeli: ⁵ Slijepi progledaju, hromi hode, gubavi se čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju, siromasima se navješćuje Evanđelje. ⁶ I blago onom tko se ne sablazni o mene.” ⁷ Kad oni odoše, poče Isus govoriti mnoštvu o Ivanu: “Što ste izišli u pustinju gledati? Trsku koju vjetar ljulja? ⁸ Ili što ste izišli vidjeti? Čovjeka u mekušasto odjevena? Eno, oni što se mekušasto nose po kraljevskim su dvorima. ⁹ Ili što ste izišli? Vidjeti proroka? Da, kažem vam, i više nego proroka. ¹⁰ On je onaj o kome je pisano: Evo, ja šaljem glasnika svoga pred licem tvojim da pripravi put pred tobom. ¹¹ Zaista, kažem vam, između rođenih od žene ne usta veći od Ivana Krstitelja. A ipak, i najmanji u kraljevstvu nebeskom veći je od njega! ¹² A od dana Ivana Krstitelja do sada kraljevstvo

nebesko silom se probija i siloviti ga grabe. ¹³ Uistinu, svi proroci i Zakon prorokovahu do Ivana. ¹⁴ Zapravo ako hoćete: on je Ilija koji ima doći.” ¹⁵ “Tko ima uši, neka čuje.” ¹⁶ “A komu da prisposodobim ovaj naraštaj? Nalik je djeci što sjede na trgovima pa jedni drugima dovikuju: ¹⁷ 'Zasvirasmo vam i ne zaigraste, zakukasmo i ne zaplakaste.’” ¹⁸ “Doista, dođe Ivan. Nije jeo ni pio, a govori se: 'Đavla ima.’” ¹⁹ Dođe Sin Čovječji koji jede i pije, a govori se: 'Gle, izjelice i vinopije, prijatelja carinika i grešnika!’ Ali opravda se Mudrost djelima svojim.” ²⁰ Tada stanē prekoravati gradove u kojima se dogodilo najviše njegovih čudesa, a oni se ne obratiše: ²¹ “Jao tebi, Korozaine! Jao tebi, Betsaido! Da su se u Tiru i Sidonu zbila čudesa koja su se dogodila u vama, odavna bi se već oni u kostrijeti i pepelu bili obratili. ²² Ali kažem vam: Tiru i Sidonu bit će na Dan sudnji lakše negoli vama.” ²³ “I ti, Kafarnaume! Zar ćeš se do neba uzvisiti? Do u Podzemlje ćeš se strovaliti! Doista, da su se u Sodomi zbila čudesa koja su se dogodila u tebi, ostala bi ona do danas. ²⁴ Ali kažem vam: Zemlji će sodomskoj biti na Dan sudnji lakše nego tebi.” ²⁵ U ono vrijeme reče Isus: “Slavim te, Oče, Gospodaru neba i zemlje, što si ovo sakrio od mudrih i umnih, a objavio malenima. ²⁶ Da, Oče, tako se tebi svidjelo. ²⁷ Sve je meni predao Otac moj i nitko ne pozna Sina doli Otac niti tko pozna Oca doli Sin i onaj kome Sin hoće objaviti.” ²⁸ “Dođite k meni svi koji ste izmoreni i opterećeni i ja ću vas odmoriti. ²⁹ Uzmite jaram

moj na sebe, učite se od mene jer sam krotka i ponizna srca i naći ćete spokoj dušama svojim. ³⁰ Uistinu, jaram je moj sladak i breme moje lako.”

12

¹ U ono vrijeme prolazio je Isus subotom kroz usjeve. Učenici su njegovi ogladnjeli te počeli trgati klasje i jesti. ² Vidjevši to, farizeji mu rekoše: “Gle, učenici tvoji čine što nije dopušteno činiti subotom.” ³ On im reče: “Niste li čitali što učini David kad ogladnje on i njegovi pratioci? ⁴ Kako uđe u Dom Božji te pojedošu prinesene kruhove, a to ne bijaše slobodno jesti ni njemu ni njegovim pratiocima, nego samo svećenicima? ⁵ Ili zar niste čitali u Zakonu da subotom svećenici u Hramu krše subotu, a bez krivnje su? ⁶ A velim vam: veće od Hrama jest ovdje! ⁷ I kad biste razumjeli što ono znači: Milosrđe mi je milo, a ne žrtva, ne biste osudili ove nekrive. ⁸ Ta Sin Čovječji gospodar je subote!” ⁹ Otišavši odande, dođe u njihovu sinagogu, ¹⁰ kad gle čovjeka s usahlom rukom. A oni upitaše Isusa da bi ga mogli optužiti: “Je li dopušteno subotom liječiti?” ¹¹ On im reče: “Tko to od vas jedinu ovcu koju ima ne bi subotom prihvatio i izvadio kad bi mu upala u jamu? ¹² A koliko je čovjek vredniji od ovce! Tako, slobodno je subotom činiti dobro!” ¹³ Tada reče čovjeku: “Ispruži ruku!” On je ispružio, i - ruka mu zdrava kao i druga! ¹⁴ A farizeji iziđoše i održaše vijećanje protiv njega, kako da ga pogube. ¹⁵ Kad Isus to dozna, ukloni se

odande. Za njim je išlo mnoštvo. On ih sve ozdravi ¹⁶ i poprijeti im da ga ne prokazuju - ¹⁷ da se ispuni što je rečeno po Izaiji proroku: ¹⁸ Evo Sluge mojega, koga sebi izabrah: mog ljubimca, miljenika duše moje! Stavit ću Duha svoga na njega: naviještati će pravo narodima; ¹⁹ preći se neće, neće bučiti, glas mu se neće čuti po trgovima; ²⁰ trske stučene prelomiti neće, stijenja što tek tinja neće ugaziti - sve dok do pobjede ne izvede pravo. ²¹ Ime njegovo nada je narodima! ²² Tada mu donesoše opsjednuta, slijepa i nijema. I ozdravi ga te njemak progovori i progleda. ²³ I sve ono mnoštvo zapanjeno govoraše: “Da ovo nije Sin Davidov?” ²⁴ A farizeji čuvši to rekoše: “Ne može ovaj izgoniti đavle osim po Beelzebulu, poglavici đavolskom.” ²⁵ A on, znajući njihove misli, reče im: “Svako kraljevstvo u sebi razdijeljeno opustjet će i svaki grad ili kuća u sebi razdijeljena neće opstati. ²⁶ Ako Sotona Sotonu izgoni, u sebi je razdijeljen. Kako će dakle opstati kraljevstvo njegovo? ²⁷ I ako ja po Beelzebulu izgonim đavle, po kome ih sinovi vaši izgone? Zato će vam oni biti suci. ²⁸ Ali ako ja po Duhu Božjem izgonim đavle, zbilja je došlo k vama kraljevstvo Božje.” ²⁹ “Ili kako bi tko mogao ući u kuću jakoga i oplijeniti mu pokućstvo ako prije ne sveže jakoga? Tada će mu kuću oplijeniti.” ³⁰ “Tko nije sa mnom, protiv mene je, i tko ne sabire sa mnom, rasipa.” ³¹ “Zato kažem vam: svaki će se grijeh i bogohulstvo oprostiti ljudima, ali rekne li tko bogohulstvo protiv Duha, neće se oprostiti.

³² I rekne li tko riječ protiv Sina Čovječjega, oprostit će mu se. Ali tko rekne protiv Duha Svetoga, neće mu se oprostiti ni na ovom svijetu ni u budućem.” ³³ “Ili uzmite: dobro stablo i plod mu je dobar. Ili uzmite: trulo stablo i plod mu je truo. Ta po plodu se stablo poznaje. ³⁴ Leglo gujinje! Kako možete govoriti dobro kad ste opaki. Ta iz obilja srca usta govore! ³⁵ Dobar čovjek iz riznice dobre vadi dobro, a zao čovjek iz riznice zle vadi zlo. ³⁶ A kažem vam: za svaku bezrazložnu riječ koju ljudi reknu dat će račun na Dan sudnji. ³⁷ Doista, tvoje će te riječi opravdati i tvoje će te riječi osuditi.” ³⁸ Jednom zapodjenuše s njime razgovor neki pismoznanci i farizeji: “Učitelju, htjeli bismo od tebe vidjeti znak.” ³⁹ A on im odgovori: “Naraštaj opak i preljubnički znak traži, ali mu se znak neće dati doli znak Jone proroka. ⁴⁰ Doista, kao što Jona bijaše u utrobi kitovoj tri dana i tri noći, tako će i Sin Čovječji biti u srcu zemlje tri dana i tri noći. ⁴¹ Ninivljani će ustati na Sudu zajedno s ovim naraštajem i osuditi ga jer se oni na propovijed Joninu obratiše, a evo, ovdje je i više od Jone! ⁴² Kraljica će Juga ustati na Sudu zajedno s ovim naraštajem i osuditi ga jer je s krajeva zemlje došla čuti mudrost Salomonovu, a evo, ovdje je i više od Salomona!” ⁴³ “A kad nečisti duh iziđe iz čovjeka, luta bezvodnim mjestima tražeći spokoja, ali ne nalazi! ⁴⁴ Tada rekne: 'Vratit ću se u kuću odakle iziđoh.' I došavši, nađe je praznu, pometenu i uređenu. ⁴⁵ Tada ode i uzme sa sobom sedam drugih duhova,

gorih od sebe, te uđu i nastane se ondje. Na kraju bude s onim čovjekom gore nego na početku. Tako će biti i s ovim opakim naraštajem.”⁴⁶ Dok on još govoraše mnoštvu, eto majke i braće njegove. Stajahu vani tražeći da s njime govore.⁴⁷ Reče mu netko: “Evo majke tvoje i braće tvoje, vani stoje i traže da s tobom govore.”⁴⁸ Tomu koji mu to javi on odgovori: “Tko je majka moja, tko li braća moja?”⁴⁹ I pruži ruku prema učenicima: “Evo, reče, majke moje i braće moje!⁵⁰ Doista, tko god vrši volju Oca mogega, koji je na nebesima, taj mi je brat i sestra i majka.”

13

¹ Onoga dana Isus iziđe iz kuće i sjede uz more.
² I nagrnu k njemu silan svijet te je morao ući u lađu: sjede, a sve ono mnoštvo stajaše na obali.
³ I zborio im je mnogo u prispodobama: “Gle, iziđe sijač sijati.⁴ I dok je sijao, nešto zrnja pade uz put, dođoše ptice i pozobaše ga.⁵ Nešto opet pade na kamenito tlo, gdje nemaše dosta zemlje, i odmah izniknu jer nemaše duboke zemlje.⁶ A kad sunce ogranu, izgorje i jer nemaše korijena, osuši se.⁷ Nešto opet pade u trnje, trnje uzraste i uguši ga.⁸ Nešto napokon pade na dobru zemlju i davaše plod: jedno stostruk, drugo šezdesetostruk, treće tridesetostruk.”⁹ “Tko ima uši, neka čuje!”¹⁰ I pristupe učenici pa ga zapitaju: “Zašto im zboriš u prispodobama?”
¹¹ On im odgovori: “Zato što je vama dano znati otajstva kraljevstva nebeskoga, a njima nije dano.¹² Doista, onomu tko ima dat će

se i obilovat će, a onomu tko nema oduzet će se i ono što ima. ¹³ U prisposodobama im zborim zato što gledajući ne vide i slušajući ne čuju i ne razumiju.” ¹⁴ “Tako se ispunja na njima proroštvo Izaijino koje govori: Slušat ćete, slušati - i nećete razumjeti; gledat ćete, gledati - i nećete vidjeti! ¹⁵ Jer usalilo se srce naroda ovoga: uši začepiše, oči zatvoriše da očima ne vide, ušima ne čuju, srcem ne razumiju te se ne obrate pa ih izliječim. ¹⁶ A blago vašim očima što vide, i ušima što slušaju. ¹⁷ Zaista, kažem vam, mnogi su proroci i pravednici željeli vidjeti što vi gledate, ali nisu vidjeli; i čuti što vi slušate, ali nisu čuli.” ¹⁸ “Vi, dakle, poslušajte prisposobu o sijaču. ¹⁹ Svakomu koji sluša Riječ o Kraljevstvu, a ne razumije, dolazi Zli te otima što mu je u srcu posijano. To je onaj uz put zasijan. ²⁰ A zasijani na tlo kamenito - to je onaj koji čuje Riječ i odmah je s radošću prima, ²¹ ali nema u sebi korijena, nego je nestalan: kad zbog Riječi nastane nevolja ili progonstvo, odmah se pokoleba. ²² Zasijani u trnje - to je onaj koji sluša Riječ, ali briga vremenita i zavodljivost bogatstva uguše Riječ, te ona ostane bez ploda. ²³ Zasijani na dobru zemlju - to je onaj koji Riječ sluša i razumije, pa onda, dakako, urodi i daje: jedan stostruko, jedan šezdesetostruko, a jedan tridesetostruko.” ²⁴ Drugu im prisposobu iznese: “Kraljevstvo je nebesko kao kad čovjek posije dobro sjeme na svojoj njivi. ²⁵ Dok su njegovi ljudi spavali, dođe njegov neprijatelj, posije posred žita kukolj i ode. ²⁶ Kad usjev uzraste i isklasa, tada se pokaza

i kukolj. ²⁷ Sluge pristupe domaćinu pa mu reknu: 'Gospodaru, nisi li ti dobro sjeme posijao na svojoj njivi? Odakle onda kukolj?' ²⁸ On im odgovori: 'Neprijatelj čovjek to učini.' Nato mu sluge kažu: 'Hoćeš li, dakle, da odemo pa da ga pokupimo?' ²⁹ A on reče: 'Ne! Da ne biste sabirući kukolj iščupali zajedno s njim i pšenicu. ³⁰ Pustite nek oboje raste do žetve. U vrijeme žetve reći ću žeteocima: Pokupite najprije kukolj i svežite ga u snopove da se spali, a žito skupite u moju žitnicu.'" ³¹ I drugu im prispodobu iznese: "Kraljevstvo je nebesko kao kad čovjek uze gorušičino zrno i posija ga na svojoj njivi. ³² Ono je doduše najmanje od svega sjemenja, ali kad uzraste, veće je od svega povrća. Razvije se u stablo te dolaze ptice nebeske i gnijezde mu se po granama." ³³ I drugu im kaza prispodobu: "Kraljevstvo je nebesko kao kad žena uze kvasac i zamijesi ga u tri mjere brašna dok sve ne uskisne." ³⁴ Sve je to Isus mnoštvu zborio u prispodobama. I ništa im nije zborio bez prispodoba - ³⁵ da se ispuni što je rečeno po proroku: Otvorit ću u prispodobama usta svoja, iznijet ću što je sakriveno od postanka svijeta. ³⁶ Tada otpusti mnoštvo i uđe u kuću. Pristupe mu učenici govoreći: "Razjasni nam prispodobu o kukolju na njivi." ³⁷ On odgovori: "Sijač dobrog sjemena jest Sin Čovječji. ³⁸ Njiva je svijet. Dobro sjeme sinovi su Kraljevstva, a kukolj sinovi Zloga. ³⁹ Neprijatelj koji ga posija jest đavao. Žetva je svršetak svijeta, a žeteoci anđeli. ⁴⁰ Kao što se kukolj sabire i ognjem

sažiže, tako će biti na svršetku svijeta. ⁴¹ Sin će Čovječji poslati svoje anđele da pokupe iz njegova kraljevstva sve zavodnike i bezakonike ⁴² i bace ih u peć ognjenu, gdje će biti plač i škrgut zubi. ⁴³ Tada će pravednici zasjati poput sunca u kraljevstvu Oca svojega.” “Tko ima uši, neka čuje!” ⁴⁴ “Kraljevstvo je nebesko kao kad je blago skriveno na njivi: čovjek ga pronade, sakrije, sav radostan ode, proda sve što ima i kupi tu njivu.” ⁴⁵ “Nadalje, kraljevstvo je nebesko kao kad trgovac traga za lijepim biserjem: ⁴⁶ pronade jedan dragocjeni biser, ode, rasproda sve što ima i kupi ga.” ⁴⁷ “Nadalje, kraljevstvo je nebesko kao kad mreža bačena u more zahvati svakovrsne ribe. ⁴⁸ Kad se napuni, izvuku je na obalu, sjednu i skupe dobre u posude, a loše izbace. ⁴⁹ Tako će biti na svršetku svijeta. Izići će anđeli, odijeliti zle od pravednih ⁵⁰ i baciti ih u peć ognjenu, gdje će biti plač i škrgut zubi.” ⁵¹ “Jeste li sve ovo razumjeli?” Odgovore mu: “Jesmo.” ⁵² A on će im: “Stoga svaki pismoznanac upućen u kraljevstvo nebesko sličan je čovjeku domaćinu koji iz svoje riznice iznosi novo i staro.” ⁵³ Kad Isus završi sve ove prispodobe, ode odande. ⁵⁴ I dođe u svoj zavičaj. Naučavaše ih u njihovoj sinagogi te zapanjeni govorahu: “Odakle ovomu ta mudrost i te čudesne sile? ⁵⁵ Nije li ovo drvodjeljin sin? Nije li mu majka Marija, a braća Jakov, i Josip, i Šimun, i Juda? ⁵⁶ I sestre mu nisu li sve među nama? Odakle mu sve to?” ⁵⁷ I sablažnjavahu se o njega. A Isus im reče: “Nije prorok bez časti doli u svom zavičaju i u svom

domu.” ⁵⁸ I ne učini ondje mnogo čudesa zbog njihove nevjere.

14

¹ U ono vrijeme doču Herod tetrarh za Isusa ² pa reče svojim slugama: “To je Ivan Krstitelj! On uskrsnu od mrtvih i zato čudesne sile djeluju u njemu.” ³ Herod doista bijaše uhitio Ivana te ga svezana bacio u tamnicu zbog Herodijade, žene brata svoga Filipa. ⁴ Jer Ivan mu govoraše: “Ne smiješ je imati!” ⁵ Htjede ga ubiti, ali se bojavao naroda jer su ga smatrali prorokom. ⁶ Na Herodov rođendan zaplesa kći Herodijadina pred svima i svidje se Herodu. ⁷ Zato se zakle dati joj što god zaište. ⁸ A ona nagovorena od matere: “Daj mi, reče, ovdje na pladnju glavu Ivana Krstitelja.” ⁹ Ražalosti se kralj, ali zbog zakletve i sustolnika zapovjedi da se dade. ¹⁰ Posla odrubiti glavu Ivanu u tamnici. ¹¹ I doniješe glavu njegovu na pladnju, dadoše djevojci, a ona je odnijela materi. ¹² A učenici njegovi dođu, uzmu njegovo tijelo i pokopaju ga pa odu i jave Isusu. ¹³ Kad je Isus to čuo, povuče se odande lađom na samotno mjesto, u osamu. Dočuo to narod pa pohrli pješice za njim iz gradova. ¹⁴ Kad on iziđe, vidje silan svijet, sažali mu se nad njim te izliječi njegove bolesnike. ¹⁵ Uvečer mu pristupe učenici pa mu reknu: “Pust je ovo kraj i već je kasno. Otpusti dakle svijet: neka odu po selima kupiti hrane.” ¹⁶ A Isus im reče: “Ne treba da idu, dajte im vi jesti.” ¹⁷ Oni mu kažu: “Nemamo ovdje ništa osim pet kruhova i dvije ribe.” ¹⁸ A on

će im: “Donesite mi ih ovamo.” ¹⁹ I zapovjedi da mnoštvo posjeda po travi. On uze pet kruhova i dvije ribe, pogleda na nebo, izreče blagoslov pa razlomi i dade kruhove učenicima, a učenici mnoštvu. ²⁰ I jeli su svi i nasitili se. Od preteklih ulomaka nakupiše dvanaest punih košara. ²¹ A blagovalo je oko pet tisuća muškaraca, osim žena i djece. ²² I odmah prisili učenike da uđu u lađu i da se prebace prijeko dok on otpusti mnoštvo. ²³ A pošto otpusti mnoštvo, uziđe na goru, nasamo, da se pomoli. Uvečer bijaše ondje sam. ²⁴ Lađa se već mnogo stadija bila ostisla od kraja, šibana valovima. Bijaše protivan vjetar. ²⁵ O četvrtoj noćnoj straži dođe on k njima hodeći po moru. ²⁶ A učenici ugledavši ga kako hodi po moru, prestrašeni rekoše: “Utvara!” I od straha kriknuše. ²⁷ Isus im odmah progovori: “Hrabro samo! Ja sam! Ne bojte se!” ²⁸ Petar prihvati i reče: “Gospodine, ako si ti, zapovjedi mi da dođem k tebi po vodi!” ²⁹ A on mu reče: “Dođi!” I Petar siđe s lađe te, hodeći po vodi, pođe k Isusu. ³⁰ Ali kad spazi vjetar, poplaši se, počne tonuti te krikne: “Gospodine, spasi me!” ³¹ Isus odmah pruži ruku, dohvati ga i kaže mu: “Malovjerni, zašto si posumnjao?” ³² Kad udoše u lađu, utihnu vjetar. ³³ A oni na lađi poklone mu se ničice govoreći: “Uistinu, ti si Sin Božji!” ³⁴ Pošto preploviše, dođu na kraj, u Genezaret. ³⁵ I ljudi ga onoga kraja prepoznaju pa razglase po svoj onoj okolici. I donošahu mu sve bolesnike ³⁶ te ga moljahu da se samo dotaknu skuta njegove haljine. I koji bi se

dotakli, ozdravili bi.

15

¹ Tada pristupe Isusu farizeji i pismoznanci iz Jeruzalema govoreći: ² “Zašto tvoji učenici prestupaju predaju starih? Ne umivaju ruku prije jela!” ³ On im odgovori: “A zašto vi prestupate zapovijed Božju radi svoje predaje? ⁴ Ta reče Bog: Poštuj oca i majku! I: Tko prokune oca ili majku, smrću neka se kazni! ⁵ A vi velite: 'Rekne li tko ocu ili majci: Pomoć koja te od mene ide neka bude sveti dar, ⁶ ne treba da poštuje oca svoga ni majku svoju.' Tako dokinuste riječ Božju radi svoje predaje. ⁷ Licemjeri, dobro prorokova o vama Izaija: ⁸ Narod me ovaj usnama časti, a srce mu je daleko od mene. ⁹ Uzalud me štiju naučavajući nauke - uredbе ljudske.” ¹⁰ Tada dozove mnoštvo i reče: “Slušajte i razumijte! ¹¹ Ne onečišćuje čovjeka što ulazi u usta, nego što iz usta izlazi - to čovjeka onečišćuje.” ¹² Tada pristupe k njemu učenici i kažu mu: “Znaš li da su se farizeji sablaznili kad su čuli tu riječ?” ¹³ On im odgovori: “Svaki nasad koji ne posadi Otac moj nebeski iskorijenit će se. ¹⁴ Pustite ih! Slijepi su, vođe slijepaca! A ako slijepac slijepca vodi, obojica će u jamu pasti.” ¹⁵ Petar prihvati i reče mu: “Protumači nam tu prispodobu!” ¹⁶ A on reče: “I vi još uvijek ne razumijete? ¹⁷ Ne shvaćate li: sve što ulazi na usta, ide u trbuh te se izbacuje u zahod. ¹⁸ Naprotiv, što iz usta izlazi, iz srca izvire i to onečišćuje čovjeka. ¹⁹ Ta iz srca izvire opake namisli, ubojstva, preljubi, bludništva, krađe, lažna svjedočanstva, psovke.

²⁰ To onečišćuje čovjeka; a jesti neopranih ruku ne onečišćuje čovjeka.” ²¹ Isus zatim ode odande i povuče se u krajeve tirske i sidonske. ²² I gle: žena neka, Kanaanka iz onih krajeva, iziđe vičući: “Smiluj mi se, Gospodine, Sine Davidov! Kći mi je teško opsjednuta!” ²³ Ali on joj ne uzvрати ni riječi. Pristupe mu na to učenici te ga moljahu: “Udovolji joj jer više za nama.” ²⁴ On odgovori: “Poslan sam samo k izgubljenim ovcama doma Izraelova.” ²⁵ Ali ona priđe, pokloni mu se ničice i kaže: “Gospodine, pomoz mi!” ²⁶ On odgovori: “Ne priliči uzeti kruh djeci i baciti ga psićima.” ²⁷ A ona će: “Da, Gospodine! Ali psići jedu od mrvica što padaju sa stola njihovih gospodara!” ²⁸ Tada joj Isus reče: “O ženo! Velika je vjera tvoja! Neka ti bude kako želiš.” I ozdravi joj kći toga časa. ²⁹ Otišavši odande, dođe Isus do Galilejskog mora, uziđe na goru i sjede ondje. ³⁰ Tada nagrnu k njemu silan svijet s hromima, kljastima, slijepima, nijemima i mnogima drugima. Polože mu ih do nogu, a on ih izliječi. ³¹ Gledajući kako su nijemi progovorili, kljasti ozdravili, hromi prohodali, slijepi progledali, divilo se mnoštvo i slavilo Boga Izraelova. ³² A Isus dozva svoje učenike pa im reče: “Žao mi je naroda jer su već tri dana uza me, a nemaju što jesti. Otpraviti ih gladne neću da ne klonu putem.” ³³ Kažu mu učenici: “Odakle nam u pustinji toliko kruha da nahranimo toliko mnoštvo?” ³⁴ A Isus im reče: “Koliko kruhova imate?” Oni će: “Sedam, i malo riba.” ³⁵ Nato zapovjedi mnoštvu da posjeda po

zemlji, ³⁶ uze sedam kruhova i ribe, zahvali, razlomi i davaše učenicima, a učenici mnoštvu. ³⁷ I jeli su i nasitili se. A od preteklih ulomaka nakupiše sedam punih košara. ³⁸ A blagovalo je četiri tisuće muškaraca, osim žena i djece. ³⁹ Tada otpusti mnoštvo, uđe u lađu i ode u kraj magadanski.

16

¹ Pristupe k njemu farizeji i saduceji. Iskušavajući ga, zatraže da im pokaže kakav znak s neba. ² On im odgovori: “Uvečer govorite: 'Bit će vedro, nebo se žari.' ³ A ujutro: 'Danas će nevrijeme, nebo se tamno zacrvenjelo.' Lice neba znadete rasuditi, a znakove vremena ne znate. ⁴ Naraštaj opak i preljubnički znak traži, ali mu se znak neće dati doli znak Jonin.” Tada ih ostavi i ode. ⁵ Učenici dođoše prijeko, a zaboraviše ponijeti kruha. ⁶ A Isus im reče: “Pazite, čuvajte se kvasca farizejskog i saducejskog!” ⁷ Oni zamišljeni među sobom govorahu: “Kruha ne ponijesmo.” ⁸ Zamijetio to Isus pa reče: “Što ste zamišljeni, malovjerni, da kruha nemate? ⁹ Zar još ne shvaćate, ne sjećate li se onih pet kruhova na pet tisuća i koliko košara nakupiste? ¹⁰ I onih sedam kruhova na četiri tisuće i koliko košara nakupiste? ¹¹ Kako onda ne shvaćate da vam to ne rekoh o kruhu? Nego, čuvajte se kvasca farizejskog i saducejskog.” ¹² Tada razumješe kako im ne reče da se čuvaju kvasca krušnoga, nego nauka farizejskog i saducejskoga. ¹³ Kad Isus dođe u krajeve Cezareje Filipove, upita

učenike: “Što govore ljudi, tko je Sin Čovječji?”
¹⁴ Oni rekoše: “Jedni da je Ivan Krstitelj; drugi da je Ilija; treći opet da je Jeremija ili koji od proroka.”¹⁵ Kaže im: “A vi, što vi kažete, tko sam ja?”¹⁶ Šimun Petar prihvati i reče: “Ti si Krist-Pomazanik, Sin Boga živoga.”¹⁷ Nato Isus reče njemu: “Blago tebi, Šimune, sine Jonin, jer ti to ne objavi tijelo i krv, nego Otac moj, koji je na nebesima.”¹⁸ A ja tebi kažem: Ti si Petar-Stijena i na toj stijeni sagradit ću Crkvu svoju i vrata paklena neće je nadvladati.¹⁹ Tebi ću dati ključeve kraljevstva nebeskoga, pa što god svežeš na zemlji, bit će svezano na nebesima; a što god odriješiš na zemlji, bit će odriješeno na nebesima.”²⁰ Tada zaprijeti učenicima neka nikomu ne reknu da je on Krist.²¹ Otada poče Isus upućivati učenike kako treba da pođe u Jeruzalem, da mnogo pretrpi od starješina, glavara svećeničkih i pismoznanaca, da bude ubijen i treći dan da uskrsne.²² Petar ga uze na stranu i poče odvrćati: “Bože sačuvaj, Gospodine! Ne, to se tebi ne smije dogoditi!”²³ Isus se okrene i reče Petru: “Nosi se od mene, sotonu! Sablazan si mi jer ti nije na pameti što je Božje, nego što je ljudsko!”²⁴ Tada Isus reče svojim učenicima: “Hoće li tko za mnom, neka se odrekne samoga sebe, neka uzme svoj križ i neka ide za mnom.”²⁵ Tko hoće život svoj spasiti, izgubit će ga, a tko izgubi život svoj poradi mena, naći će ga.²⁶ Ta što će koristiti čovjeku ako sav svijet stekne, a životu svojemu naudi? Ili što će čovjek dati u zamjenu za život svoj?²⁷ Doći će,

doista, Sin Čovječji u slavi Oca svoga s anđelima svojim i tada će naplatiti svakomu po djelima njegovim.”²⁸ “Zaista, kažem vam, neki od ovdje nazočnih neće okusiti smrti dok ne vide Sina Čovječjega gdje dolazi sa svojim kraljevstvom.”

17

¹ Nakon šest dana uze Isus sa sobom Petra, Jakova i Ivana, brata njegova, te ih povede na goru visoku, u osamu,² i preobrazi se pred njima. I zasja mu lice kao sunce, a haljine mu postadoše bijele kao svjetlost.³ I gle: ukazaše im se Mojsije i Ilija te razgovarahu s njime.⁴ A Petar prihvati i reče Isusu: “Gospodine, dobro nam je ovdje biti. Ako hoćeš, načinit ću ovdje tri sjenice, tebi jednu, Mojsiju jednu i Iliji jednu.”⁵ Dok je on još govorio, gle, svijetao ih oblak zasjeni, a glas iz oblaka govoraše: “Ovo je Sin moj, Ljubljeni! U njemu mi sva milina! Slušajte ga!”⁶ Čuvši glas, učenici padoše licem na zemlju i silno se prestrašiše.⁷ Pristupi k njima Isus, dotakne ih i reče: “Ustanite, ne bojte se!”⁸ Podigoše oči, ali ne vidješe nikoga doli Isusa sama.⁹ Dok su silazili s gore, zapovjedi im Isus: “Nikomu ne kazujte viđenje dok Sin Čovječji od mrtvih ne uskrsne.”¹⁰ Upitaše ga učenici: “Što dakle pismoznanci govore da prije treba da dođe Ilija?”¹¹ On im odgovori: “Ilija će doduše doći i sve obnoviti.¹² No velim vam: Ilija je već došao, ali ga ne upoznaše, već učiniše s njim što im se prohtjelo. Tako je i Sinu Čovječjemu trpjeti od njih.”¹³ Tada razumješe učenici da im to reče

o Ivanu Krstitelju. ¹⁴ Kada dođoše k mnoštvu, pristupi mu čovjek, padne pred njim na koljena ¹⁵ i reče: “Gospodine, smiluj se sinu mojemu jer je mjesečar i zlo mu je. Često doista pada u oganj i često u vodu. ¹⁶ Dovedoh ga tvojim učenicima i ne mogoše ga izliječiti.” ¹⁷ A Isus odgovori: “O rode nevjerni i opaki! Dokle mi je biti s vama! Dokle li vas podnositi! Dovedite mi ga ovamo!” ¹⁸ I zaprijeti Isus zloduhu te on iziđe iz njega. I ozdravi dječak toga časa. ¹⁹ Tada učenici pristupiše nasamo k Isusu i rekoše: “Zašto ga mi ne mogosmo izagnati?” ²⁰ Kaže im: “Zbog vaše malovjernosti. Zaista, kažem vam, ako imadnete vjere koliko je zrno gorušičino te reknete ovoj gori: 'Premjesti se odavde onamo!', premjestit će se i ništa vam neće biti nemoguće.” ²¹ # ²² A kad su se skupili u Galileji, reče im Isus: “Sin Čovječji ima biti predan ljudima u ruke ²³ i ubit će ga, ali on će treći dan uskrsnuti.” I ožalostiše se silno. ²⁴ Kad stigoše u Kafarnaum, pristupe Petru oni što ubiru dvodrahme pa mu rekoše: “Učitelj vaš ne plaća dvodrahme?” ²⁵ “Plaća”, odgovori. A kad on uđe u kuću, pretekne ga Isus: “Što ti se čini, Šimune? Kraljevi zemaljski od koga ubiru carinu ili porez? Od svojih sinova ili od tuđih?” ²⁶ Kad on odgovori: “Od tuđih!”, reče mu Isus: “Sinovi su, dakle, oslobođeni. ²⁷ Ali da ih ne sablaznimo, pođi k moru, baci udicu i prvu ribu koja naiđe uzmi, otvori joj usta i naći ćeš stater. Uzmi ga pa im ga podaj za me i za se.”

18

¹ U onaj čas pristupe učenici Isusu pa ga zapitaju: “Tko je, dakle, najveći u kraljevstvu nebeskom?” ² On dozove dijete, postavi ga posred njih ³ i reče: “Zaista, kažem vam, ako se ne obratite i ne postanete kao djeca, nećete ući u kraljevstvo nebesko. ⁴ Tko god se dakle ponizi kao ovo dijete, taj je najveći u kraljevstvu nebeskom. ⁵ I tko primi jedno ovakvo dijete u moje ime, mene prima.” ⁶ “Onomu, naprotiv, tko bi sablaznio jednoga od ovih najmanjih što vjeruju u mene bilo bi bolje da mu se o vrat objesi mlinski kamen pa da potone u dubinu morsku.” ⁷ “Jao svijetu od sablazni! Neizbježno dolaze sablazni, ali jao čovjeku po kom dolazi sablazan. ⁸ Pa ako te ruka ili noga sablažnjava, odsijeci je i baci od sebe. Bolje ti je ući u život kljastu ili hromu, nego s obje ruke ili s obje noge biti bačen u oganj vječni. ⁹ I ako te oko sablažnjava, izvadi ga i baci od sebe. Bolje ti je jednooku u život ući, nego s oba oka biti bačen u pakao ognjeni.” ¹⁰ “Pazite da ne prezrete ni jednoga od ovih najmanjih jer, kažem vam, anđeli njihovi na nebu uvijek gledaju lice Oca mojega, koji je na nebesima.” ¹¹ # ¹² “Što vam se čini? Ako neki čovjek imadne sto ovaca i jedna od njih zaluta, neće li on ostaviti onih devedeset i devet u gorama i poći u potragu za zalutalom? ¹³ Posreći li mu se te je nađe, zaista, kažem vam, raduje se zbog nje više nego zbog onih devedeset i devet koje nisu zalutale. ¹⁴ Tako ni Otac vaš, koji je na nebesima, neće da

propadne ni jedan od ovih malenih.” ¹⁵ “Pogriješi li tvoj brat, idi i pokaraj ga nasamo. ¹⁶ Ako te poslušā, stekao si brata. Ne poslušā li te, uzmi sa sobom još jednoga ili dvojicu, neka na iskazu dvojice ili trojice svjedoka počiva svaka tvrdnja. ¹⁷ Ako ni njih ne poslušā, reci Crkvi. Ako pak ni Crkve ne poslušā, neka ti bude kao poganin i carinik.” ¹⁸ “Zaista, kaŹem vam, što god svežete na zemlji, bit će svezano na nebu; i što god odriješite na zemlji, bit će odriješeno na nebu.” ¹⁹ “Nadalje, kaŹem vam, ako dvojica od vas na zemlji jednodušno zaištu što mu drago, dat će im Otac moj, koji je na nebesima. ²⁰ Jer gdje su dvojica ili trojica sabrana u moje ime, tu sam i ja među njima.” ²¹ Tada pristupi k njemu Petar i reče: “Gospodine, koliko puta da oprostim bratu svomu ako se ogriješi o mene? Do sedam puta?” ²² KaŹe mu Isus: “Ne kaŹem ti do sedam puta, nego do sedamdeset puta sedam.” ²³ “Stoga je kraljevstvo nebesko kao kad kralj odluči urediti račune sa slugama. ²⁴ Kad započe obračunavati, dovedoše mu jednoga koji mu dugovaše deset tisuća talenata. ²⁵ Kako nije imao odakle vratiti, zapovjedi gospodar da se proda on, žena mu i djeca i sve što ima te se podmiri dug. ²⁶ Nato sluga padne ničice preda nj govoreći: ‘Strpljenja imaj sa mnom, i sve ću ti vratiti.’ ²⁷ Gospodar se smilova tomu sluzi, otpusti ga i dug mu oprostī.” ²⁸ “A kad taj isti sluga izađe, naiđe na jednoga svoga druga koji mu dugovaše sto denara. Uhvati ga i stane ga daviti govoreći: ‘Vrati što si duŹan!’ ²⁹ Drug padne preda nj i

stane ga zaklinjati: 'Strpljenja imaj sa mnom i vratit ću ti.' ³⁰ Ali on ne htjede, nego ode i baci ga u tamnicu dok mu ne vrati duga." ³¹ "Kad njegovi drugovi vidješe što se dogodilo, silno ražalošćeni odoše i sve to dojavije gospodaru. ³² Tada ga gospodar dozva i reče mu: 'Slugo opaki, sav sam ti onaj dug oprostio jer si me zamolio. ³³ Nije li trebalo da se i ti smiluješ svome drugu, kao što sam se i ja tebi smilovao?' ³⁴ I gospodar ga, rasrđen, preda mučiteljima dok mu ne vrati svega duga. ³⁵ Tako će i Otac moj nebeski učiniti s vama ako svatko od srca ne oprostí svomu bratu."

19

¹ Kad Isus završi ove besjede, ode iz Galileje i dođe u judejski kraj s onu stranu Jordana. ² Za njim je išao silan svijet. Ondje ih izliječi. ³ Pristupe mu tada farizeji pa, da ga iskušaju, kažu: "Je li dopušteno otpustiti ženu s kojega god razloga?" ⁴ On odgovori: "Zar niste čitali: Stvoritelj od početka muško i žensko stvorí ih ⁵ i reče: Stoga će čovjek ostaviti oca i majku da prione uza svoju ženu; i dvoje njih bit će jedno tijelo? ⁶ Tako više nisu dvoje, nego jedno tijelo. Što, dakle, Bog združi, čovjek neka ne rastavlja." ⁷ Kažu mu: "Zašto onda Mojsije zapovjedi dati otpusno pismo i - otpustiti?" ⁸ Odgovori im: "Zbog tvrdoće srca vašega dopusti vam Mojsije otpustiti žene, ali od početka ne bijaše tako. ⁹ A ja vam kažem: Tko otpusti svoju ženu - osim zbog bludništva - pa se oženi drugom,

čini preljub.” ¹⁰ Kažu mu učenici: “Ako je tako između muža i žene, bolje je ne ženiti se.” ¹¹ A on im reče: “Ne shvaćaju toga svi, nego samo oni kojima je dano. ¹² Doista, ima za ženidbu nesposobnih koji se takvi iz utrobe materine rodiše. Ima nesposobnih koje ljudi onesposobiše. A ima nesposobnih koji sami sebe onesposobiše poradi kraljevstva nebeskoga. Tko može shvatiti, neka shvati.” ¹³ Tada mu doniješe dječicu da na njih stavi ruke i pomoli se. A učenici im branili. ¹⁴ Nato će im Isus: “Pustite dječicu i ne priječite im k meni jer takvih je kraljevstvo nebesko!” ¹⁵ I položi ruke na njih pa krene odande. ¹⁶ I gle, pristupi mu netko i reče: “Učitelju, koje mi je dobro činiti da imam život vječni?” ¹⁷ A on mu reče: “Što me pitaš o dobrome? Jedan je samo dobar! Ali ako hoćeš u život ući, čuvaj zapovijedi.” ¹⁸ Upita ga: “Koje?” A Isus reče: Ne ubij! Ne čini preljuba! Ne ukradi! Ne svjedoči lažno! ¹⁹ Poštuj oca i majku! I ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga!” ²⁰ Kaže mu mladić: “Sve sam to čuvao. Što mi još nedostaje?” ²¹ Reče mu Isus: “Hoćeš li biti savršen, idi, prodaj što imaš i podaj siromasima pa ćeš imati blago na nebu. A onda dođi i idi za mnom.” ²² Na tu riječ ode mladić žalostan jer imaše velik imetak. ²³ A Isus reče svojim učenicima: “Zaista, kažem vas, teško će bogataš u kraljevstvo nebesko. ²⁴ Ponovno vam velim: Lakše je devi kroz uši iglene nego bogatašu u kraljevstvo Božje.” ²⁵ Čuvši to, učenici se silno snebivahu govoreći: “Tko se onda može spasiti?”

²⁶ A Isus upre u njih pogled pa im reče: “Ljudima je to nemoguće, ali Bogu je sve moguće.” ²⁷ Tada Petar prihvati pa upita: “Evo, mi sve ostavimo i pođosmo za tobom. Što ćemo za to dobiti?” ²⁸ Reče im Isus: “Zaista, kažem vam, vi koji pođoste za mnom, o preporodu, kad Sin Čovječji sjedne na prijestolje svoje slave, i vi ćete sjediti na dvanaest prijestolja i suditi dvanaest plemena Izraelovih. ²⁹ I tko god ostavi kuće, ili braću, ili sestre, ili oca, ili majku, ili ženu, ili djecu, ili polja poradi imena mojega, stotruko će primiti i život vječni baštiniti.” ³⁰ “A mnogi prvi bit će posljednji, i posljednji prvi.”

20

¹ “Kraljevstvo je nebesko kao kad domaćin rano ujutro izađe najmiti radnike u svoj vinograd. ² Pogodi se s radnicima po denar na dan i pošalje ih u svoj vinograd. ³ Izađe i o trećoj uri i vidje druge gdje stoje na trgu besposleni ⁴ pa i njima reče: 'Idite i vi u moj vinograd pa što bude pravo, dat ću vam.' ⁵ I oni odoše. Izađe opet o šestoj i devetoj uri te učini isto tako. ⁶ A kad izađe o jedanaestoj uri, nađe druge gdje stoje i reče im: 'Zašto ovdje stojite vazdan besposleni?' ⁷ Kažu mu: 'Jer nas nitko ne najmi.' Reče im: 'Idite i vi u vinograd.'” ⁸ “Uvečer kaže gospodar vinograda svojemu upravitelju: 'Pozovi radnike i podaj im plaću počevši od posljednjih pa sve do prvih.' ⁹ Dođu tako oni od jedanaeste ure i prime po denar. ¹⁰ Pa kada dođu oni prvi, pomisle da će primiti više, ali i oni prime po denar. ¹¹ A

kad primiše, počeše mrmljati protiv domaćina: ¹² 'Ovi posljednji jednu su uru radili i izjednačio si ih s nama, koji smo podnosili svu tegobu dana i žegu.'" ¹³ "Nato on odgovori jednomu od njih: 'Prijatelju, ne činim ti krivo. Nisi li se pogodio sa mnom po denar? ¹⁴ Uzmi svoje pa idi. A ja hoću i ovomu posljednjemu dati kao i tebi. ¹⁵ Nije li mi slobodno činiti sa svojim što hoću? Ili zar je oko tvoje zlo što sam ja dobar?'" ¹⁶ "Tako će posljednji biti prvi, a prvi posljednji." ¹⁷ Dok je Isus uzlazio u Jeruzalem, uze dvanaesticu nasamo te im putem reče: ¹⁸ "Evo, uzlazimo u Jeruzalem i Sin Čovječji bit će predan glavarima svećeničkim i pismoznancima. Osudit će ga na smrt ¹⁹ i predati poganima da ga izrugaju, izbičuju i razapnu, ali on će treći dan uskrsnuti." ²⁰ Tada mu pristupi mati sinova Zebedejevih zajedno sa sinovima, pade ničice da od njega nešto zaište. ²¹ A on će joj: "Što želiš?" Kaže mu: "Reci da ova moja dva sina u tvome kraljevstvu sjednu uza te, jedan tebi zdesna, drugi slijeva." ²² Isus odgovori: "Ne znate što ištete. Možete li piti čašu koju ću ja piti?" Kažu mu: "Možemo!" ²³ A on im reče: "Čašu ćete moju doduše piti, ali sjesti meni zdesna ili slijeva - to nisam ja vlastan dati, to je onih kojima je pripremio moj Otac." ²⁴ Kada su to čula ostala deseterica, razgnjeve se na dva brata. ²⁵ Zato ih Isus dozva i reče: "Znate da vladari gospoduju svojim narodima i velikaši njihovi drže ih pod vlašću. ²⁶ Neće tako biti među vama! Naprotiv, tko hoće da među vama bude najveći, neka vam bude poslužitelj.

²⁷ I tko god hoće da među vama bude prvi, neka vam bude sluga.” ²⁸ “Tako i Sin Čovječji nije došao da bude služen, nego da služi i život svoj dade kao otkupninu za mnoge.” ²⁹ Kad su izlazili iz Jerihona, pođe za njim silan svijet. ³⁰ I gle, dva slijepca sjedahu kraj puta. Čuvši da Isus prolazi, povikaše: “Gospodine, smiluj nam se, Sine Davidov!” ³¹ Mnoštvo ih ušutkivalo, ali oni još jače viknuše: “Gospodine, smiluj nam se, Sine Davidov!” ³² Isus se zaustavi, dozove ih i reče: “Što hoćete da vam učinim?” ³³ Kažu mu: “Gospodine, da nam se otvore oči.” ³⁴ Isus se ganut dotače njihovim očiju i oni odmah progledaše. I pođoše za njim.

21

¹ Kad se približiše Jeruzalemu te dođoše u Betfagu, na Maslinskoj gori, posla Isus dvojicu učenika ² govoreći: “Pođite u selo pred vama i odmah ćete naći privezanu magaricu i uz nju magare. Odriješite ih i dovedite k meni. ³ Ako vam tko što rekne, recite: 'Gospodinu trebaju', i odmah će ih pustiti.” ⁴ To se dogodi da se ispuni što je rečeno po proroku: ⁵ Recite kćeri Sionskoj: Evo kralj ti tvoj dolazi, krotak, jašuć na magarcu, na magaretu, mladetu magaričinu. ⁶ Učenici odu i učine kako im naredi Isus. ⁷ Dovedu magaricu i magare te stave na njih haljine i Isus uzjaha na njih. ⁸ Silan svijet prostrije svoje haljine po putu, a drugi rezahu grane sa stabala i sterahu ih po putu. ⁹ Mnoštvo pak pred njim i za njim klicaše: “Hosana Sinu Davidovu! Blagoslovljen Onaj koji

dolazi u ime Gospodnje! Hosana u visinama!”
¹⁰ Kad uđe u Jeruzalem, uskomešao se sav grad i govorio: “Tko je ovaj?” ¹¹ A mnoštvo odgovaraše: “To je Prorok, Isus iz Nazareta galilejskoga.”
¹² Isus uđe u Hram i izagna sve koji su prodavali i kupovali u Hramu. Mjenjačima isprevrta stolove i prodavačima golubova klupe. ¹³ Kaže im: “Pisamo je: Dom će se moj zvati Dom molitve, a vi od njega činite pećinu razbojničku.” ¹⁴ U Hramu mu priđoše slijepi i hromi i on ih ozdravi.
¹⁵ A kad glavari svećenički i pismoznanci vidješe čudesa koja učini i djecu što viču Hramom: “Hosana Sinu Davidovu!”, gnjevni ¹⁶ mu rekoše: “Čuješ li što ovi govore?” Kaže im Isus: “Da! A niste li čitali: Iz usta djece i dojenčadi sebi si pripremio hvalu?” ¹⁷ On ih ostavi, pođe iz grada u Betaniju te ondje prenoći. ¹⁸ Ujutro se vraćao u grad i ogladnje. ¹⁹ Ugleda smokvu kraj puta i priđe k njoj, ali ne nađe na njoj ništa osim lišća pa joj kaže: “Ne bilo više ploda s tebe dovijeka!” I smokva umah usahnu. ²⁰ Vidjevši to, učenici se začude: “Kako umah smokva usahnu!” ²¹ Isus im odvrati: “Zaista, kažem vam, ako budete imali vjeru i ne posumnjate, činit ćete ne samo ovo sa smokvom, nego - reknete li i ovoj gori: 'Digni se i baci u more!', bit će tako. ²² I sve što zaištete u molitvi vjerujući, primit ćete.” ²³ I uđe u Hram. Dok je naučavao, pristupiše mu glavari svećenički i starješine narodne te ga upitaše: “Kojom vlašću to činiš? Tko ti daje tu vlast?”
²⁴ Isus im odgovori: “I ja ću vas jedno upitati. Ako mi na to odgovorite, ja ću vama kazati

kojom vlašću ovo činim. ²⁵ Krst Ivanov odakle li bijaše? Od Neba ili od ljudi?” A oni umovahu među sobom: “Reknemo li 'Od Neba', odvratit će nam: 'Zašto mu, dakle, ne povjerovaste?’” ²⁶ A reknemo li 'Od ljudi', strah nas je mnoštva. Ta svi Ivana smatraju prorokom.” ²⁷ Zato odgovore Isusu: “Ne znamo.” I on njima reče: “Ni ja vama neću kazati kojom vlašću ovo činim.” ²⁸ “A što vam se čini? Čovjek neki imao dva sina. Priđe prvomu i reče: 'Sinko, hajde danas na posao u vinograd!’” ²⁹ On odgovori: 'Neću!’ No poslije se predomisli i ode. ³⁰ Priđe i drugomu pa mu reče isto tako. A on odgovori: 'Evo me, gospodaru!’ i ne ode. ³¹ Koji od te dvojice izvrši volju očevu?” Kažu: “Onaj prvi.” Nato će im Isus: “Zaista, kažem vam, carinici i bludnice pretekoše vas u kraljevstvo Božje! ³² Doista, Ivan dođe k vama putom pravednosti i vi mu ne povjerovaste, a carinici mu i bludnice povjerovaše. Vi pak, makar to vidjeste, ni kasnije se ne predomisliste da mu povjerujete.” ³³ “Drugu prispodobu čujte! Bijaše neki domaćin koji posadi vinograd, ogradi ga ogradom, iskopa u njemu tijasak i podiže kulu pa ga iznajmi vinogradarima i otputova. ³⁴ Kad se približilo vrijeme plodova, posla svoje sluge vinogradarima da uzmu njegov urod. ³⁵ A vinogradari pograbe njegove sluge pa jednoga istukoše, drugog ubiše, a trećega kamenovaše. ³⁶ I opet posla druge sluge, više njih nego prije, ali oni i s njima postupiše jednako.” ³⁷ “Naposljetku posla k njima sina svoga misleći: 'Poštovat će mog sina.’” ³⁸ Ali kad vinogradari

ugledaju sina, rekoše među sobom: 'Ovo je baštinik! Hajde da ga ubijemo i imat ćemo baštinu njegovu!' ³⁹ I pograbe ga, izbace iz vinograda i ubiju." ⁴⁰ "Kada dakle dođe gospodar vinograda, što će učiniti s tim vinogradarima?" ⁴¹ Kažu mu: "Opake će nemilo pogubiti, a vinograd iznajmiti drugim vinogradarima što će mu davati urod u svoje vrijeme." ⁴² Kaže im Isus: "Zar nikada niste čitali u Pismima: Kamen što ga odbaciše graditelji postade kamen zaglavni. Gospodnje je to djelo - kakvo čudo u očima našim! ⁴³ Zato će se - kažem vam - oduzeti od vas kraljevstvo Božje i dat će se narodu koji donosi njegove plodove! (⁴⁴ I tko padne na taj kamen, smrskat će se, a na koga on padne, satrt će ga.)" ⁴⁵ Kad su glavari svećenički i farizeji čuli te njegove prispodobe, razumjeli su da govori o njima. ⁴⁶ I tražili su da ga uhvate, ali se pobojaše mnoštva jer ga je smatralo prorokom.

22

¹ Isus im ponovno prozbora u prispodobama:
² "Kraljevstvo je nebesko kao kad neki kralj pripravi svadbu sinu svomu. ³ Posla sluge da pozovu uzvanike na svadbu. No oni ne htjedoše doći. ⁴ Opet posla druge sluge govoreći: 'Recite uzvanicima: Evo, objed sam ugotovio. Junci su moji i tovljenici poklani i sve pripravljeno. Dođite na svadbu!'" ⁵ "Ali oni ne mareći odoše - jedan na svoju njivu, drugi za svojom trgovinom. ⁶ Ostali uhvate njegove sluge, zlostave ih i ubiju. ⁷ Nato se kralj razgnjevi, posla svoju vojsku i pogubi one ubojice, a grad im spali." ⁸ "Tada

kaže slugama: 'Svadba je, evo, pripravljena ali uzvanici ne bijahu dostojni. ⁹ Pođite stoga na raskršća i koga god nađete, pozovite na svadbu!' ¹⁰ "Sluge iziđoše na putove i sabraše sve koje nađoše - i zle i dobre. I svadbena se dvorana napuni gostiju. ¹¹ Kad kralj uđe pogledati goste, spazi ondje čovjeka koji ne bijaše odjeven u svadbeno ruho. ¹² Kaže mu: 'Prijetelju, kako si ovamo ušao bez svadbenoga ruha?' A on zanijemi. ¹³ Tada kralj reče poslužiteljima: 'Svežite mu ruke i noge i bacite ga van u tamu, gdje će biti plač i škrgut zubi.' ¹⁴ Doista, mnogo je zvanih, malo izabranih." ¹⁵ Tada farizeji odoše i održaše vijeće kako da Isusa uhvate u riječi. ¹⁶ Pošalju k njemu svoje učenike s herodovcima da ga upitaju: "Učitelju! Znamo da si istinit te po istini putu Božjem učiš i ne mariš tko je tko jer nisi pristran. ¹⁷ Reci nam, dakle, što ti se čini: je li dopušteno dati porez caru ili nije?" ¹⁸ Znajući njihovu opakost, reče Isus: "Zašto me iskušavate, licemjери? ¹⁹ Pokažite mi porezni novac!" Pružiše mu denar. ²⁰ On ih upita: "Čija je ovo slika i natpis?" ²¹ Odgovore: "Carev." Kaže im: "Podajte dakle caru carevo, a Bogu Božje." ²² Čuvši to, zadive se pa ga ostave i odu. ²³ Toga dana pristupiše k njemu saduceji, koji vele da nema uskrsnuća, i upitaše ga: ²⁴ "Učitelju, Mojsije reče: Umre li tko bez djece, neka se njegov brat oženi njegovom ženom te podigne porod bratu svomu. ²⁵ Bijaše tako u nas sedmero braće. Prvi se oženi i umrije bez poroda ostavivši ženu svom bratu. ²⁶ Tako i drugi i

treći, sve do sedmoga. ²⁷ A nakon svih umrije i žena. ²⁸ Kojemu će dakle od te sedmorice biti žena o uskrsnuću? Jer sva su je sedmorica imala.” ²⁹ Odgovori im Isus: “U zabludi ste jer ne razumijete Pisama ni sile Božje. ³⁰ Ta u uskrsnuću niti se žene niti udavaju, nego su kao anđeli na nebu. ³¹ A što se tiče uskrsnuća mrtvih, zar niste čitali što vam reče Bog: ³² Ja sam Bog Abrahamov, Bog Izakov i Bog Jakovljevi? Nije on Bog mrtvih, nego živih!” ³³ Čuvši to, mnoštvo osta zaneseno njegovim naukom. ³⁴ A kad su farizeji čuli kako ušutka saduceje, okupiše se, ³⁵ a jedan od njih, zakonoznanac, da ga iskuša, upita: ³⁶ “Učitelju, koja ja zapovijed najveća u Zakonu?” ³⁷ A on mu reče: “Ljubi Gospodina Boga svojega svim srcem svojim, i svom dušom svojom, i svim umom svojim. ³⁸ To je najveća i prva zapovijed. ³⁹ Druga, ovoj slična: Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga. ⁴⁰ O tim dvjema zapovijedima visi sav Zakon i Proroci.” ⁴¹ Kad se farizeji skupiše, upita ih Isus: ⁴² “Što mislite o Kristu? Čiji je on sin?” Kažu mu: “Davidov.” ⁴³ A on će njima: “Kako ga onda David u Duhu naziva Gospodinom, kad veli: ⁴⁴ Reče Gospod Gospodinu mojemu: 'Sjedi mi zdesna dok ne položim neprijatelje tvoje za podnožje nogama tvojim?’” ⁴⁵ Ako ga dakle David naziva Gospodinom, kako mu je sin?” ⁴⁶ I nitko mu nije mogao odgovoriti ni riječi, niti se od toga dana tko usudio upitati ga bilo što.

23

¹ Tada Isus prozbori mnoštvu i svojim učenicima: ² “Na Mojsijevu stolicu zasjedoše pismoznanci i farizeji. ³ Činite dakle i obdržavajte sve što vam kažu, ali se nemojte ravnati po njihovim djelima jer govore, a ne čine. ⁴ Vežu i ljudima na pleća tovare teška bremena, a sami ni da bi ih prstom makli. ⁵ Sva svoja djela čine zato da ih ljudi vide. Doista, proširuju zapise svoje i produljuju rese. ⁶ Vole pročelja na gozbama, prva sjedala u sinagogama, ⁷ pozdrave na trgovima i da ih ljudi zovu 'Rabbi'. ⁸ Vi pak ne dajte se zvati 'Rabbi', jer jedan je učitelj vaš, a svi ste vi braća. ⁹ Ni ocem ne zovite nikoga na zemlji jer jedan je Otac vaš - onaj na nebesima. ¹⁰ I ne dajte da vas vođama zovu, jer jedan je vaš vođa - Krist. ¹¹ Najveći među vama neka vam bude poslužitelj. ¹² Tko se god uzvisuje, bit će ponižen, a tko se ponizuje, bit će uzvišen.” ¹³ “Jao vama, pismoznanci i farizeji! Licemjeri! Zaključavate kraljevstvo nebesko pred ljudima; sami ne ulazite, a ne date ući ni onima koji bi htjeli.” ¹⁴ # ¹⁵ “Jao vama, pismoznanci i farizeji! Licemjeri! Obilazite morem i kopnom da pridobijete jednog sljedbenika. A kad ga pridobijete, promećete ga u sina paklenoga dvaput goreg od sebe.” ¹⁶ “Jao vama! Slijepe vođe! Govorite: 'Zakune li se tko Hramom, nije ništa. Ali ako se zakune hramskim zlatom, veže ga zakletva.' ¹⁷ Budale i slijepci! Ta što je veće: zlato ili Hram što posvećuje zlato? ¹⁸ Nadalje: 'Zakune li se tko žrtvenikom, nije ništa. Ali ako se

zakune darom što je na njemu, veže ga zakletva.'
¹⁹ Slijepci! Ta što je veće: dar ili žrtvenik što dar posvećuje? ²⁰ Tko se dakle zakune žrtvenikom, kune se njime i svime što je na njemu. ²¹ I tko se zakune Hramom, kune se njime i Onim koji u njemu prebiva. ²² I tko se zakune nebom, kune se prijestoljem Božjim i Onim koji na njemu sjedi." ²³ "Jao vama, pismoznanci i farizeji! Licemjeri! Namirujete desetinu od metvice i kopra i kima, a propuštate najvažnije u Zakonu: pravednost, milosrđe, vjernost. Ovo je trebalo činiti, a ono ne propuštati. ²⁴ Slijepe vođe! Cijedite komarca, a gutate devu!" ²⁵ "Jao vama, pismoznanci i farizeji! Licemjeri! Čistite čašu i zdjelu izvana, a iznutra su pune grabeža i pohlepe. ²⁶ Farizeju slijepi! Očisti najprije nutrinu čaše da joj i vanjština bude čista."
²⁷ Jao vama pismoznanci i farizeji! Licemjeri! Nalik ste na obijeljene grobove. Izvana izgledaju lijepi, a iznutra su puni mrtvačkih kostiju i svakojake nečistoće. ²⁸ Tako i vi izvana ljudima izgledate pravedni, a iznutra ste puni licemjerja i bezakonja." ²⁹ "Jao vama, pismoznanci i farizeji! Licemjeri! Gradite grobnice prorocima i kitite spomenike pravednicima ³⁰ te govorite: 'Da smo mi živjeli u dane otaca svojih, ne bismo bili njihovi sudionici u prolijevanju krvi proročke.'
³¹ Tako sami protiv sebe svjedočite da ste sinovi ubojica proroka. ³² Dopunite samo mjeru otaca svojih!" ³³ "Zmije! Leglo gujinje! Kako ćete uteći osudi paklenoj? ³⁴ Zato evo ja šaljem vama proroke i mudrace i pismoznance. Jedne ćete

od njih ubiti i raspeti, druge bičevati po svojim sinagogama i progoniti od grada do grada ³⁵ da tako na vas dođe sva pravedna krv, prolivena na zemlji od krvi Abela pravednoga pa do krvi Zaharije, sina Barahijina, kojega ubiste između Hrama i žrtvenika. ³⁶ Zaista, kažem vam, sve će to doći na ovaj naraštaj!” ³⁷ “Jeruzaleme, Jeruzaleme, koji ubijaš proroke i kamenuješ one što su tebi poslani! Koliko li puta htjedoh okupiti djecu tvoju kao što kvočka okuplja piliće pod krila, i ne htjedoste. ³⁸ Evo, napuštena vam kuća. ³⁹ Doista, kažem vam, odsada me nećete vidjeti dok ne reknete: Blagoslovljen Onaj koji dolazi u ime Gospodnje!”

24

¹ Isus iziđe iz Hrama. Putom mu pristupiše učenici pokazujući mu hramsko zdanje. ² A on im reče: “Ne vidite li sve ovo? Zaista, kažem vam, ne, neće se ovdje ostaviti ni kamen na kamenu nerazvaljen.” ³ Dok je zatim na Maslinskoj gori sjedio, pristupiše k njemu učenici nasamo govoreći: “Reci nam kada će to biti i koji će biti znak tvojega Dolaska i svršetka svijeta?” ⁴ Isus im odgovori: “Pazite da vas tko ne zavede! ⁵ Mnogi će doista doći u moje ime i govoriti: 'Ja sam Krist!' I mnoge će zavesti.” ⁶ “A čut ćete za ratove i za glasove o ratovima. Pazite, ne uznemirujte se. Doista treba da se to dogodi, ali to još nije svršetak. ⁷ Narod će ustati protiv naroda i kraljevstvo protiv kraljevstva; bit će gladi i potresa po raznim mjestima. ⁸ Ali sve je to samo početak truda.” ⁹ “Tada će vas predavati

na muke i ubijati vas. I svi će vas narodi zamrziti zbog imena moga. ¹⁰ Mnogi će se tada sablazniti, izdavati će jedni druge i mrziti se među sobom. ¹¹ Ustat će mnogi lažni proroci i mnoge zavesti. ¹² Razmahat će se bezakonje i ohladnjeti ljubav mnogih. ¹³ Ali tko ustraje do svršetka, bit će spašen.” ¹⁴ “I propovijedat će se ovo evanđelje Kraljevstva po svem svijetu za svjedočanstvo svim narodima. Tada će doći svršetak.” ¹⁵ “Kada dakle vidite da grozota pustoši, po proroštvu Daniela proroka, stoluje na svetome mjestu - tko čita, neka razumije: ¹⁶ koji se tada zateknu u Judeji, neka bježe u gore; ¹⁷ tko bude na krovu, neka ne silazi uzeti što iz kuće; ¹⁸ i tko bude u polju, neka se ne okreće natrag da uzme haljinu!” ¹⁹ “A jao trudnicama i dojiljama u one dane!” ²⁰ “I molite da bijeg vaš ne bude zimi ili subotom ²¹ jer tada će biti velika tjeskoba kakve ne bijaše od početka svijeta sve do sada, a neće je ni biti.” ²² “I kad se ne bi skratili dani oni, nitko se ne bi spasio. No poradi izabranih skratit će se dani oni.” ²³ “Ako vam tada tko rekne: 'Gle, evo Krista!' ili: 'Eno ga!' - ne povjerujte! ²⁴ Ustat će, doista, lažni kristi i lažni proroci i iznijeti znamenja velika i čudesa da, bude li moguće, zavedu i izabrane.” ²⁵ “Eto, prorekao sam vam.” ²⁶ “Reknu li vam dakle: 'Evo, u pustinji je!', ne izlazite; 'Evo ga u ložnicama!', ne vjerujte. ²⁷ Jer kao što munja izlazi od istoka i bljesne do zapada, tako će biti i s dolaskom Sina Čovječjega.” ²⁸ “Gdje bude strvine, ondje će se skupljati orlovi.” ²⁹ “A odmah nakon nevolje

onih dana sunce će pomrčati i mjesec neće više svijetljati i zvijezde će s neba padati i sile će se nebeske poljuljati.”³⁰ “I tada će se pojaviti znak Sina Čovječjega na nebu. I tada će proplakati sva plemena zemlje. I ugledat će Sina Čovječjega gdje dolazi na oblacima nebeskim s velikom moći i slavom.³¹ I razaslat će anđele svoje s trubljom velikom i sabrat će mu izabranike s četiri vjetra, s jednoga kraja neba do drugoga.”³² “A od smokve se naučite prisposodbi! Kad joj grana već omekša i lišće potjera, znate: blizu je ljeto.³³ Tako i vi kad sve to ugledate, znajte: blizu je, na vratima!”³⁴ “Zaista, kažem vam, ne, neće uminuti naraštaj ovaj dok se sve to ne zbude.³⁵ Nebo će i zemlja uminuti, ali riječi moje ne, neće uminuti.”³⁶ “A o onom danu i času nitko ne zna, pa ni anđeli nebeski, ni Sin, nego samo Otac.³⁷ Kao u dane Noine, tako će biti i Dolazak Sina Čovječjega.³⁸ Kao što su u dane one - prije potopa - jeli i pili, ženili se i udavali do dana kad Noa uđe u korablju³⁹ i ništa nisu ni slutili dok ne dođe potop i sve odnije - tako će biti i Dolazak Sina Čovječjega.⁴⁰ Dvojica će tada biti u polju: jedan će se uzeti, drugi ostaviti.⁴¹ Dvije će mljeti u mlinu: jedna će se uzeti, druga ostaviti.”⁴² “Bdijte dakle jer ne znate u koji dan Gospodin vaš dolazi.⁴³ A ovo znajte: kad bi domaćin znao o kojoj straži kradljivac dolazi, bdio bi i ne bi dopustio potkopati kuće.⁴⁴ Zato i vi budite pripravnici jer u čas kad i ne mislite Sin Čovječji dolazi.”⁴⁵ “Tko li je onaj vjerni i razumni sluga što ga gospodar postavi nad svojim ukućanima

da im izda hranu u pravo vrijeme? ⁴⁶ Blago onome sluzi kojega gospodar kada dođe nađe da tako radi! ⁴⁷ Zaista, kažem vam, postavit će ga nad svim imanjem svojim.” ⁴⁸ “No rekne li taj zli sluga u srcu: 'Okasnit će gospodar moj' ⁴⁹ pa stane tući sudrugove, jesti i piti s pijanicama, ⁵⁰ doći će gospodar toga sluge u dan u koji mu se ne nada i u čas u koji i ne sluti; ⁵¹ rasjeći će ga i dodijeliti mu udes među licemjerima. Ondje će biti plač i škrgut zubi.”

25

¹ “Tada će kraljevstvo nebesko biti kao kad deset djevice uzeše svoje svjetiljke i iziđoše u susret zaručniku. ² Pet ih bijaše ludih, a pet mudrih. ³ Lude uzeše svjetiljke, ali ne uzeše sa sobom ulja. ⁴ Mudre pak zajedno sa svjetiljkama uzeše u posudama ulja.” ⁵ “Budući da je zaručnik okasnio, sve one zadrijemaše i pozaspaše. ⁶ O ponoći nastaje vika: 'Evo zaručnika! Iziđite mu u susret!' ⁷ Tada ustadoše sve one djevice i urediše svoje svjetiljke. ⁸ Lude tada rekoše mudrima: 'Dajte nam od svoga ulja, gase nam se svjetiljke!' ⁹ Mudre im odgovore: 'Nipošto! Ne bi doteklo nama i vama. Pođite radije k prodavačima i kupite!'” ¹⁰ “Dok one odoše kupiti, dođe zaručnik: koje bijahu pripravne, uđoše s njim na svadbu i zatvore se vrata. ¹¹ Poslije dođu i ostale djevice pa stanu dozivati: 'Gospodine! Gospodine! Otvori nam!' ¹² A on im odgovori: 'Zaista kažem vam, ne poznajem vas!' ¹³ Bdižite dakle jer ne znate dana ni časa!” ¹⁴ “Doista,

kao kad ono čovjek, polazeći na put, dozva sluge i dade im svoj imetak. ¹⁵ Jednomu dade pet talenata, drugomu dva, a trećemu jedan - svakomu po njegovoj sposobnosti. ¹⁶ I otputova. Onaj koji je primio pet talenata odmah ode, upotrijebi ih i stekne drugih pet. ¹⁷ Isto tako i onaj sa dva stekne druga dva. ¹⁸ Onaj naprotiv koji je primio jedan ode, otkopa zemlju i sakri novac gospodarov.” ¹⁹ “Nakon dugo vremena dođe gospodar tih slugu i zatraži od njih račun. ²⁰ Pristupi mu onaj što je primio pet talenata i donese drugih pet govoreći: 'Gospodaru! Pet si mi talenata predao. Evo, drugih sam pet talenata stekao!' ²¹ Reče mu gospodar: 'Valjaš, slugo dobri i vjerni! U malome si bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti! Uđi u radost gospodara svoga!'” ²² “Pristupi i onaj sa dva talenta te reče: 'Gospodaru! Dva si mi talenta predao. Evo, druga sam dva talenta stekao!' ²³ Reče mu gospodar: 'Valjaš, slugo dobri i vjerni! U malome si bio vjeran, nad mnogim ću te postaviti! Uđi u radost gospodara svoga.'” ²⁴ “A pristupi i onaj koji je primio jedan talenat te reče: 'Gospodaru! Znadoh te: čovjek si strog, žanješ gdje nisi sijao i kupiš gdje nisi vijao. ²⁵ Pobojah se stoga, odoh i sakrih talenat tvoj u zemlju. Evo ti tvoje!' ²⁶ A gospodar mu reče: 'Slugo zli i lijeni! Znao si da žanjem gdje nisam sijao i kupim gdje nisam vijao! ²⁷ Trebalo je dakle da uložiš moj novac kod novčara i ja bih po povratku izvadio svoje s dobitkom.'” ²⁸ “Uzmite stoga od njega talenat i podajte onomu koji ih ima deset. ²⁹ Doista,

onomu koji ima još će se dati, neka ima u izobilju, a od onoga koji nema oduzet će se i ono što ima. ³⁰ A beskorisnoga slugu izbacite van u tamu. Ondje će biti plač i škrgut zubi.” ³¹ “Kad Sin Čovječji dođe u slavi i svi anđeli njegovi s njime, sjest će na prijestolje slave svoje. ³² I sabrat će se pred njim svi narodi, a on će ih jedne od drugih razlučiti kao što pastir razlučuje ovce od jaraca. ³³ Postavit će ovce sebi zdesna, a jarce slijeva.” ³⁴ “Tada će kralj reći onima sebi zdesna: 'Dođite, blagoslovljeni Oca mojega! Primite u baštinu Kraljevstvo pripravljeno za vas od postanka svijeta! ³⁵ Jer ogladnjeh i dadoste mi jesti; ožednjeh i napojiste me; stranac bijah i primiste me; ³⁶ gol i zaogrnušte me; oboljeh i pohodiste me; u tamnici bijah i dođoste k meni.’” ³⁷ “Tada će mu pravednici odgovoriti: 'Gospodine, kada te to vidjesmo gladna i nahranismo te; ili žedna i napojismo te? ³⁸ Kada te vidjesmo kao stranca i primismo; ili gola i zaogrnušmo te? ³⁹ Kada te vidjesmo bolesna ili u tamnici i dođosmo k tebi?’ ⁴⁰ A kralj će im odgovoriti: 'Zaista, kažem vam, što god učiniste jednomu od ove moje najmanje braće, meni učiniste!’” ⁴¹ “Zatim će reći i onima slijeva: 'Odlazite od mene, prokleti, u oganj vječni, pripravljen đavlu i anđelima njegovim! ⁴² Jer ogladnjeh i ne dadoste mi jesti; ožednjeh i ne dadoste mi piti; ⁴³ stranac bijah i ne primiste me; gol i ne zaogrnušte me; bolestan i u tamnici i ne pohodiste me!’” ⁴⁴ “Tada će mu i oni odgovoriti: 'Gospodine, a kada te to vidjesmo gladna, ili žedna, ili stranca, ili gola, ili bolesna,

ili u tamnici, i ne poslužismo te?' ⁴⁵ Tada će im on odgovoriti: 'Zaista, kažem vam, što god ne učinite jednomu od ovih najmanjih, ni meni ne učinite.'" ⁴⁶ "I otići će ovi u muku vječnu, a pravednici u život vječni."

26

¹ I kad Isus završi sve te besjede, reče svojim učenicima: ² "Znate da je za dva dana Pasha, i Sin Čovječji predaje se da se razapne." ³ Uto se sabraše glavari svećenički i starješine narodne u dvoru velikoga svećenika imenom Kajfe ⁴ i zaključše Isusa na prijevaru uhvatiti i ubiti. ⁵ Jer se govorilo: "Nikako ne o Blagdanu da ne nastane pobuna u narodu." ⁶ Kad je Isus bio u Betaniji, u kući Šimuna Gubavca, ⁷ pristupi mu neka žena s alabastrenom posudicom skupocjene pomasti i polije ga po glavi, dok je on bio za stolom. ⁸ Vidjevši to, učenici negodovahu: "Čemu ta rasipnost? ⁹ Moglo se to skupo prodati i dati siromasima." ¹⁰ Zapazio to Isus pa im reče: "Što dodijavate ženi? Dobro djelo učini prema meni. ¹¹ Ta siromaha svagda imate uza se, a mene nemate svagda. ¹² Izlila je tu pomast na moje tijelo - za ukop mi to učini. ¹³ Zaista, kažem vam, gdje se god bude propovijedalo ovo evanđelje, po svem svijetu, navješćivat će se i ovo što ona učini - njoj na spomen." ¹⁴ Tada jedan od dvanaestorice, zvan Juda Iškariotski, pođe glavarima svećeničkim ¹⁵ i reče: "Što ćete mi dati i ja ću vam ga predati." A oni mu odmjeriše trideset srebrnjaka. ¹⁶ Otada je tražio priliku da

ga preda. ¹⁷ Prvoga dana Beskvasnih kruhova pristupiše učenici Isusu i upitaše: “Gdje hoćeš da ti pripravimo te blaguješ pashu?” ¹⁸ On reče: “Idite u grad tomu i tomu i recite mu: 'Učitelj veli: Vrijeme je moje blizu, kod tebe slavim pashu sa svojim učenicima.'” ¹⁹ I učine učenici kako im naredi Isus i priprave pashu. ²⁰ Uvečer bijaše Isus za stolom s dvanaesticom. ²¹ I dok su blagovali, reče: “Zaista, kažem vam, jedan će me od vas izdati.” ²² Silno ožalošćeni, stanu mu jedan za drugim govoriti: “Da nisam ja, Gospodine?” ²³ On odgovori: “Onaj koji umoči sa mnom ruku u zdjelu, taj će me izdati. ²⁴ Sin Čovječji, istina, odlazi kako je o njemu pisano, ali jao čovjeku onomu koji predaje Sina Čovječjega. Tomu bi čovjeku bolje bilo da se ni rodio nije.” ²⁵ A Juda, izdajnik, prihvati i reče: “Da nisam ja, učitelju?” Reče mu: “Ti kaza.” ²⁶ I dok su blagovali, uze Isus kruh, izreče blagoslov pa razlomi, dade svojim učenicima i reče: “Uzmite i jedite! Ovo je tijelo moje!” ²⁷ I uze čašu, zahvali i dade im govoreći: “Pijte iz nje svi! ²⁸ Ovo je krv moja, krv Saveza koja se za mnoge prolijeva na otpuštenje grijeha. ²⁹ A kažem vam: ne, neću od sada piti od ovog roda trsova do onoga dana kad ću ga - novoga - s vama piti u kraljevstvu Oca svojega.” ³⁰ Otpjevavši hvalospjeve, zaputiše se prema Maslinskoj gori. ³¹ Tada im reče Isus: “Svi ćete se vi još ove noći sablazniti o mene. Ta pisano je: Udarit će pastira i stado će se razbjeći. ³² Ali kad uskrsnem, ići ću pred vama u Galileju.” ³³ Nato će mu Petar: “Ako se i svi

sablazne o tebe, ja se nikada neću!” ³⁴ Reče mu Isus: “Zaista, kažem ti, još ove noći, prije negoli se pijetao oglasi, triput ćeš me zatajiti!” ³⁵ Kaže mu Petar: “Bude li trebalo i umrijeti s tobom, ne, neću te zatajiti.” Tako rekoše i svi učenici. ³⁶ Tada dođe Isus s njima u predio zvan Getsemani i kaže učenicima: “Sjednite ovdje dok ja odem onamo pomoliti se.” ³⁷ I povede sa sobom Petra i oba sina Zebedejeva. Spopade ga žalost i tjeskoba. ³⁸ Tada im reče: “Duša mi je nasmrt žalosna. Ostanite ovdje i bdijte sa mnom!” ³⁹ I ode malo dalje, pade ničice moleći: “Oče moj! Ako je moguće, neka me mimoide ova čaša. Ali ne kako ja hoću, nego kako hoćeš ti.” ⁴⁰ I dođe učenicima i nađe ih pozaspale pa reče Petru: “Tako, zar niste mogli jedan sat probdjeti sa mnom? ⁴¹ Bdijte i molite da ne padnete u napast! Duh je, istina, voljan, no tijelo je slabo.” ⁴² Opet, po drugi put, ode i pomoli se: “Oče moj! Ako nije moguće da me čaša mine da je ne pijem, budi volja tvoja!” ⁴³ I ponovno dođe i nađe ih pozaspale, oči im se sklapale. ⁴⁴ Opet ih ostavi, pođe i pomoli se po treći put ponavljajući iste riječi. ⁴⁵ Tada dođe učenicima i reče im: “Samo spavajte i počivajte! Evo, približio se čas! Sin Čovječji predaje se u ruke grešničke! ⁴⁶ Ustanite, hajdemo! Evo, približio se moj izdajica.” ⁴⁷ Dok je on još govorio, gle, dođe Juda, jedan od dvanaestorice, i s njime silna svjetina s mačevima i toljagama poslana od glavara svećeničkih i starješina narodnih. ⁴⁸ A izdajica im dao znak: “Koga poljubim, taj

je, njega uhvatite!” ⁴⁹ I odmah pristupi Isusu i reče: “Zdravo, Učitelju!” I poljubi ga. ⁵⁰ A Isus mu reče: “Priatelju, zašto ti ovdje!” Tada pristupe, podignu ruke na Isusa i uhvate ga. ⁵¹ I gle, jedan od onih koji bijahu s Isusom maši se rukom, trgnu mač, udari slugu velikoga svećenika i odsiječe mu uho. ⁵² Kaže mu tada Isus: “Vrati mač na njegovo mjesto jer svi koji se mača laćaju od mača i ginu. ⁵³ Ili zar misliš da ja ne mogu zamoliti Oca svojega i eto umah uza me više od dvanaest legija anđela? ⁵⁴ No kako bi se onda ispunila Pisma da tako mora biti?” ⁵⁵ U taj čas reče Isus svjetini: “Kao na razbojnika iziđoste s mačevima i toljagama da me uhvatite? Danomice sjedah u Hramu naučavajući i ne uhvatiste me.” ⁵⁶ A sve se to dogodilo da se ispune Pisma proročka. Tada ga svi učenici ostave i pobjegnu. ⁵⁷ Nato uhvatiše Isusa i odvedoše ga velikomu svećeniku Kajfi, kod kojega se sabraše pismoznanci i starješine. ⁵⁸ A Petar je išao za njim izdaleka do dvora velikog svećenika; i ušavši unutra, sjedne sa stražarima da vidi svršetak. ⁵⁹ A glavari svećenički i cijelo Vijeće tražili su kakvo lažno svjedočanstvo protiv Isusa da bi ga mogli pogubiti. ⁶⁰ Ali ne nađoše premda pristupiše mnogi lažni svjedoci. Napokon pristupe dvojica ⁶¹ i reknu: “Ovaj reče: 'Mogu razvaliti Hram Božji i za tri ga dana sagraditi.’” ⁶² Usta nato veliki svećenik i reče mu: “Zar ništa ne odgovaraš? Što to ovi protiv tebe svjedoče?” ⁶³ Isus je šutio. Reče mu veliki svećenik: “Zaklinjem te Bogom živim: Kaži nam

jesi li ti Krist, Sin Božji?” ⁶⁴ Reče mu Isus: “Ti kaza! Štoviše, kažem vam: Odsada ćete gledati Sina Čovječjega gdje sjedi zdesna Sile i dolazi na oblacima nebeskim.” ⁶⁵ Nato veliki svećenik razdrije haljine govoreći: “Pohulio je! Što nam još trebaju svjedoci! Evo, sada ste čuli hulu! ⁶⁶ Što vam se čini?” Oni odgovoriše: “Smrt zaslužuje!” ⁶⁷ Tada su mu pljuvali u lice i udarali ga, a drugi ga pljuskali ⁶⁸ govoreći: “Proreci nam, Kriste, tko te udario?” ⁶⁹ A Petar je sjedio vani u dvorištu. I pristupi mu jedna sluškinja govoreći: “I ti bijaše s Isusom Galilejcem.” ⁷⁰ On pred svima zanijeka: “Ne znam što govoriš.” ⁷¹ Kad iziđe u predvorje, spazi ga druga i kaže nazočnima: “Ovaj bijaše s Isusom Nazarećaninom.” ⁷² On opet zanijeka sa zakletvom: “Ne znam toga čovjeka.” ⁷³ Malo zatim nazočni pristupiše Petru i rekoše: “Doista, i ti si od njih! Ta govor te tvoj izdaje!” ⁷⁴ On se tada stane zaklinjati i preklinjati: “Ne znam toga čovjeka.” I odmah se oglasi pijetao. ⁷⁵ I spomenu se Petar riječi koju mu Isus reče: “Prije nego se pijetao oglasi, triput ćeš me zatajiti.” I iziđe te gorko zaplaka.

27

¹ A kad objutri, svi su glavari svećenički i starješine narodne održali vijećanje protiv Isusa da ga pogube. ² I svezana ga odveli i predali upravitelju Pilatu. ³ Kada Juda, njegov izdajica, vidje da je Isus osuđen, pokaja se i vrati trideset srebrnjaka glavarima svećeničkim i starješinama ⁴ govoreći: “Sagriješih predavši

krv nedužnu!” Odgovoriše: “Što se to nas tiče? To je tvoja stvar!”⁵ I bacivši srebrnjake u Hram, ode te se objesi.⁶ Glavari svećenički uzeše srebrnjake i rekoše:⁷ “Nije dopušteno staviti ih u hramsku riznicu jer su krvarina.” Posavjetuju se i kupe za njih lončarovu njivu za ukop stranaca.⁸ Stoga se ona njiva zove “Krvava njiva” sve do danas.⁹ Tada se ispuni što je rečeno po proroku Jeremiji: Uzeše trideset srebrnjaka - cijenu Neprocjenjivoga kojega procijeniše sinovi Izraelovi -¹⁰ i dadoše ih za njivu lončarovu kako mi naredi Gospodin.¹¹ Dovedoše dakle Isusa pred upravitelja. Upita ga upravitelj: “Ti li si kralj židovski?” On odgovori: “Ti kažeš.”¹² I dok su ga glavari svećenički i starješine narodne optuživale, ništa nije odgovarao.¹³ Tada mu reče Pilat: “Ne čuješ li što sve protiv tebe svjedoče?”¹⁴ I ne odgovori mu ni na jednu riječ te se upravitelj silno čudio.¹⁵ A o Blagdanu upravitelj je običavao svjetini pustiti jednoga uznika, koga bi već htjeli.¹⁶ Tada upravo bijaše u njih poznati uznik zvani Baraba.¹⁷ Kad se dakle sabraše, reče im Pilat: “Koga hoćete da vam pustim: Barabu ili Isusa koji se zove Krist?”¹⁸ Znao je doista da ga predadoše iz zavisti.¹⁹ Dok je sjedio na sudačkoj stolici, poruči nu njegova žena: “Mani se ti onoga pravednika jer sam danas u snu mnogo pretrpjela zbog njega.”²⁰ Međutim, glavari svećenički i starješine nagovore svjetinu da zaište Barabu, a Isus da se pogubi.²¹ Upita ih dakle upravitelj: “Kojega od ove dvojice hoćete da vam pustim?” A oni rekoše: “Barabu!”²² Kaže

im Pilat: “Što dakle da učinim s Isusom koji se zove Krist?” Oni će: “Neka se razapne.” ²³ A on upita: “A što je zla učinio?” Vikahu još jače: “Neka se razapne!” ²⁴ Kad Pilat vidje da ništa ne koristi, nego da biva sve veći metež, uzme vodu i opere ruke pred svjetinom govoreći: “Nevin sam od krvi ove! Vi se pazite!” ²⁵ Sav narod nato odvrati: “Krv njegova na nas i na djecu našu!” ²⁶ Tada im pusti Barabu, a Isusa, izbičevana, preda da se razapne. ²⁷ Onda vojnici upraviteljevi uvedoše Isusa u dvor upraviteljev i skupiše oko njega cijelu četvu. ²⁸ Svukoše ga pa zaogrnuše skrletnim plaštem. ²⁹ Spletoše zatim vijenac od trnja i staviše mu na glavu, a tako i trsku u desnicu. Prigibajući pred njim koljena, izrugivahu ga: “Zdravo, kralju židovski!” ³⁰ Onda pljujući po njemu, uzimahu trsku i udarahu ga njome po glavi. ³¹ Pošto ga izrugашe, svukoše mu plašt, obukoše mu njegove haljine pa ga odvedoše da ga razapnu. ³² Izlazeći nađu nekoga čovjeka Cirenca, imenom Šimuna, i prisile ga da mu ponese križ. ³³ I dođoše na mjesto zvano Golgota, to jest Lubanjsko mjesto, ³⁴ dadoše mu piti vino sa žuči pomiješano. I kad okusi, ne htjede piti. ³⁵ A pošto ga razapeše, razdijeliše među se haljine njegove bacivši kocku. ³⁶ I sjedeći ondje, čuvahu ga. ³⁷ I staviše mu ponad glave krivicu napisanu: “Ovo je Isus, kralj židovski.” ³⁸ Tada razapeše s njime dva razbojnika, jednoga zdesna, drugoga slijeva. ³⁹ A prolaznici su ga pogrđivali mašući glavama: ⁴⁰ “Ti koji razvaljuješ Hram i za tri

ga dana sagradiš, spasi sam sebe! Ako si Sin Božji, siđi s križa!”⁴¹ Slično i glavari svećenički s pismoznancima i starješinama, rugajući se, govorahu:⁴² “Druge je spasio, sebe ne može spasiti! Kralj je Izraelov! Neka sada siđe s križa pa ćemo povjerovati u nj!”⁴³ Uzdao se u Boga! Neka ga sad izbavi ako mu omilje! Ta govorio je: 'Sin sam Božji!’”⁴⁴ Tako ga vrijeđahu i s njim raspeti razbojnici.⁴⁵ Od šeste ure nastala tama po svojoj zemlji - do ure devete.⁴⁶ O devetoj uri povikao Isus iza glasa: “Eli, Eli, lema sabahtani?” To će reći: “Bože moj, Bože moj, zašto si me ostavio?”⁴⁷ A neki od nazočnih, čuvši to, govorahu: “Ovaj zove Iliju.”⁴⁸ I odmah pritrčao jedan od njih, uze spužvu, natopi je octom, natakne je na trsku i pruži mu piti.⁴⁹ A ostali rekoše: “Pusti da vidimo hoće li doći Ilija da ga spasi.”⁵⁰ A Isus opet povikao iz glasa i ispusti duh.⁵¹ I gle, zavjesa se hramska razdrije odozgor dodolje, nadvoje; zemlja se potrese, pećine se raspukoše,⁵² grobovi otvoriše i tjelesa mnogih svetih preminulih uskrsnuše⁵³ te iziđoše iz grobova nakon njegova uskrsnuća, uđoše u sveti grad i pokazale se mnogima.⁵⁴ A satnik i oni koji su s njime čuvali Isusa vidješe potres i što se zbiva, silno se prestrašilo i rekoše: “Uistinu, Sin Božji bijaše ovaj.”⁵⁵ A bijahu ondje i izdaleka promatrali mnoge žene što su iz Galileje išle za Isusom poslužujući mu;⁵⁶ među njima Marija Magdalena i Marija, Jakovljeva i Josipova majka, i majka sinova Zebedejevih.⁵⁷ Uvečer dođe neki bogat čovjek iz Arimateje, imenom Josip, koji i

sam bijaše učenik Isusov. ⁵⁸ On pristupi Pilatu i zaiska tijelo Isusovo. Tada Pilat zapovjedi da mu se dadne. ⁵⁹ Josip uze tijelo, povi ga u čisto platno ⁶⁰ i položi u svoj novi grob koji bijaše isklesao u stijeni. Dokotrlja velik kamen na grobna vrata i otiđe. ⁶¹ A bijahu ondje Marija Magdalena i druga Marija: sjedile su nasuprot grobu. ⁶² Sutradan, to jest dan nakon Priprave, sabraše se glavari svećenički i farizeji kod Pilata ⁶³ te mu rekoše: “Gospodaru, sjetismo se da onaj varalica još za života kaza: 'Nakon tri dana uskrsnut ću.' ⁶⁴ Zapovjedi dakle da se grob osigura sve do trećega dana da ne bi možda došli njegovi učenici, ukrali ga pa rekli narodu: 'Uskrsnuo je od mrtvih!' I bit će posljednja prijevara gora od prve.” ⁶⁵ Reče im Pilat: “Imate stražu! Idite i osigurajte kako znate!” ⁶⁶ Nato oni odu i osiguraju grob: zapečate kamen i postave stražu.

28

¹ Po suboti, u osvit prvoga dana u tjednu, dođe Marija Magdalena i druga Marija pogledati grob. ² I gle, nastade žestok potres jer anđeo Gospodnji siđe s neba, pristupi, otkotrlja kamen i sjede na nj. ³ Lice mu bijaše kao munja, a odjeća bijela kao snijeg. ⁴ Od straha pred njim zadrhtaše stražari i obamriješe. ⁵ A anđeo progovori ženama: “Vi se ne bojte! Ta znam: Isusa Raspetoga tražite! ⁶ Nije ovdje! Uskrsnu kako reče. Hajde, vidite mjesto gdje je ležao ⁷ pa pođite žurno i javite njegovim učenicima da uskrsnu od mrtvih. I evo, ide pred vama

u Galileju. Ondje ćete ga vidjeti. Evo, reko
vam.”⁸ One otiđoše žurno s groba te sa stra-
hom i velikom radošću otrčaše javiti njegovim
učenicima.⁹ Kad eto im Isusa u susret! Reče
im: “Zdravo!” One polete k njemu, objume mu
noge i ničice mu se poklone.¹⁰ Tada im Isus
reče: “Ne bojte se! Idite, javite mojoj braći da
pođu u Galileju! Ondje će me vidjeti!”¹¹ Dok
su one odlazile, gle, neki od straže dođoše u
grad i javiše glavarima svećeničkim sve što se
dogodilo.¹² Oni se sabraše sa starješinama
na vijećanje, uzeše mnogo novaca i dadoše
vojnicima¹³ govoreći: “Recite: 'Noću dok smo
mi spavali, dođoše njegovi učenici i ukradoše
ga.’”¹⁴ Ako to dočuje upravitelj, mi ćemo ga
uvjeriti i sve učiniti da vi budete bez brige.”
¹⁵ Oni uzeše novac i učiniše kako bijahu poučeni.
I razglasilo se to među Židovima - sve do danas.
¹⁶ Jedanaestorica pođoše u Galileju na goru kamo
im je naredio Isus.¹⁷ Kad ga ugledaše, padoše
ničice preda nj. A neki posumnjaše.¹⁸ Isus
im pristupi i prozbori: “Dana mi je sva vlast na
nebu i na zemlji!”¹⁹ Pođite dakle i učinite mojim
učenicima sve narode krsteći ih u ime Oca i Sina
i Duha Svetoga²⁰ i učeći ih čuvati sve što sam
vam zapovjedio!” “I evo, ja sam s vama u sve
dane - do svršetka svijeta.”

Sveta Biblija
The Holy Bible in the Croatian language, translated
by Ivan Šarić Sarajevo

Public Domain

Language: Hrvatski (Croatian)

2019-12-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source
files dated 17 Dec 2019

814ebc92-1eb7-5ca7-a82b-7435e80342a7